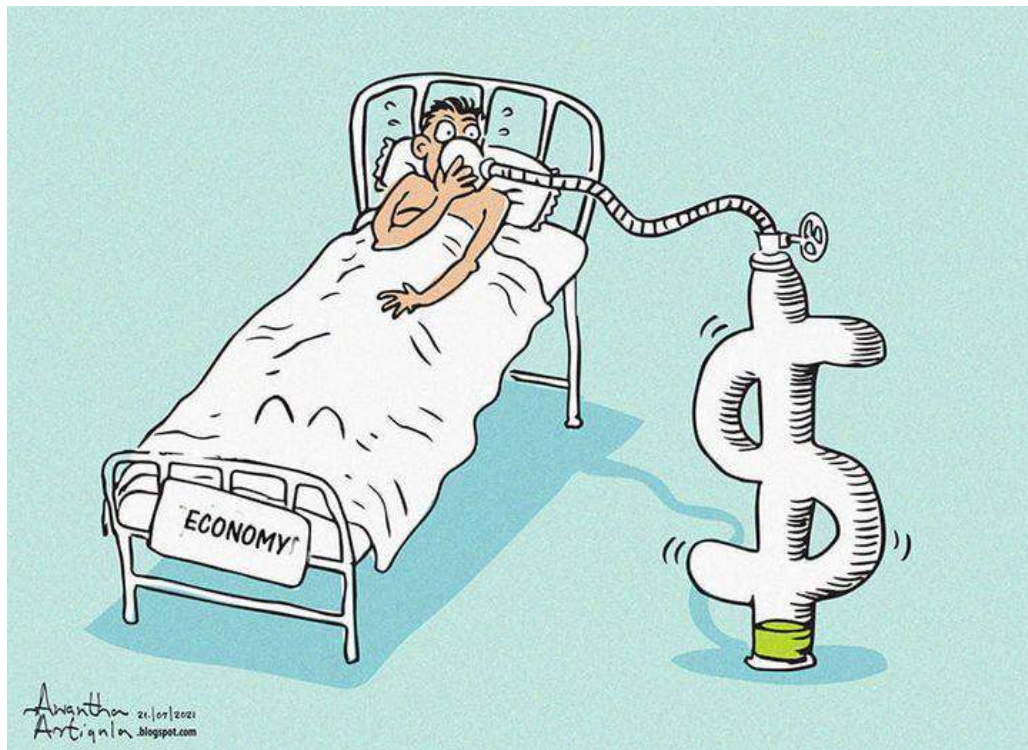

People's Health Movement

Sri Lanka

First Quarter Journal 2022

March, 2022

Advisory Committee

Menu Nilukshika

Nishantha Preethiraj

Somaratne Herath

Editors

Indrachapa Ruberu

Indrachapa2ruberu@gmail.com

Minoli De Silva

Nivnka Mohotty

Welcoming our new editor

K. Yogeshwari

Contact

Sirimal Peiris

Sirimalp@sltnet.lk

Please note that the ownership/responsibility belongs to the respective authors of each article.

Your ideas, comments and articles for the future publications are warmly welcomed. Please write to us, to the following email address, sirimalp@sltnet.lk

(Picture of the coverage is owned by the original creators)

IS THE PANDEMIC OVER? ARE WE SAFE NOW?

The past two years had widely influenced our daily lives. Well-structured health care systems, preventive and vaccination programmes and active contribution of the community were our pillars of strength in combating the COVID-19 pandemic. We were hit by three waves already yet omicron variant is still reported in considerable numbers. Yes, the treatment capacity of the health care system is currently assured. However, are we capable of managing another surge of active cases in Sri Lanka considering the economic crisis and resistance of the community to the third dose of COVID-19 vaccine? No, were not, it seems!

There reported a shortage of essential medical supplies. Testing capacity has been negatively affected. The coming festival season would put the country at a risk of higher spread of the virus, if the importance of the precautions is not communicated well to the people. The attention on COVID-19 from authorities is slowly diminishing leading to non-compliant masses on prevention methods. This adds to the risk of resurgence of COVID, particularly if a new variant emerges.

We should not still forget our first safety barriers which were physical distance, clean hands and face mask. We have witnessed the positive impact of vaccination programme as the omicron variant has been reported to have less complications than the previous cases. So, the booster dose is necessary as our immunity will be weakened after a certain period and the virus isn't ready to stop its mutations, yet.

Myths, misinformation and disinformation would make people hesitant. The difficulties in domestic finances may distract you from the existence of the threat. The Health care providers may have been exhausted from the intense efforts. But we are capable of put an end to this with our determination and optimism. Therefore, during the coming Sinhala and Tamil new year season, let's wash our hand frequently, cover our nose and mouth with a proper mask, avoid the crowded places and get the vaccine as soon as possible. Also let's not forget that humans are not the only species on this planet and we should not destroy the balance in natural environmental systems. So. Let's discard our masks properly and safely.

-Indrachapa Ruberu

Contents

සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපනය ද සෞඛ්‍ය ප්‍රවර්ධනය ද.....	2
Towards a Solution of the Palk Bay Fishing Conflict	5
Covid 19 & privatization (English, Sinhala)	15
Rights of Private sector employees_Article on C190 (Tamil and Sinhala).....	158
කෝවිඩ් 19 පාලනයට ජනතා සංවිධාන සඳහා මාර්ගෝපදේශයන්	20
Statement against war.....	22
Cartoon (New segment)	23
Letter to the President regarding the increased prices of medicines	24
Space for Creativity	25
Events Diary	26

සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපනය ද සෞඛ්‍ය ප්‍රවර්ධනය ද

කොවිඩ් 19 වසංගතය පැමිණීමත් සමග සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන කටයුතු වලට යොමුවී ඇති අවධානය වැඩි වී ඇත. දැනට ක්‍රියාත්මක සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන කටයුතු යොමු වී ඇත්තේ විශේෂයෙන් විද්‍යුත් මාධ්‍ය හරහා ප්‍රජාව වෙත විද්‍යුත් මාධ්‍ය මගින් රෝග වැළැක්වීමේ උපදෙස් ප්‍රජාව වෙත ලැබීමට සැලැස්වීමත්, රෝග වැළැක්වීමේ කටයුතු වල යෙදී සිටින මහජන සෞඛ්‍ය පරීක්ෂක, මහජන සෞඛ්‍ය හෙද නිලධාරී සහ පවුල් සෞඛ්‍ය සේවා නිලධාරී ආදීන් විසින් තම සෙසු වැඩ කටයුතු අතරේ සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන කටයුතු කිරීමත් කෙරෙහි ය.

මෑත අවුරුදු වල සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන අවශ්‍යතාවන් වඩාත් මතු වී පෙනෙන්නට පටන් ගත්තේ ඩිංගු වසංගතය දීපව්‍යාප්තව පැතිරීමත් සමග ය. එහි දී කෙරුණේ වෙනම ශ්‍රම හමුදාවක් පවා බඳවා ගෙන, යම් පුනුණුවක් ලබාදී සේවයට යෙද වීමයි. එවැනි පියවරක් යටතේ රෝගය පැතිරීම යම් තරමක් පාලනය වන හමුදා එම පිරිසට අදාලව වෙනත් වෘත්තීය ප්‍රශ්න ආදිය ඇති වේ. මෙම සැලැස්වීම් බව දැනටමත් පෙනෙන්නට තිබේ. කෙසේ වෙතත් කොවිඩ් 19 වසංගතය සඳහා අතිරේක ශ්‍රමය ලෙස හමුදාවන්, විශේෂයෙන් යුද හමුදාව, මෙවර යොදා ගැනිණි.

රෝගයක් සැබවින්ම පාලනය වන ආකාරයට වැළැක්වීමේ පියවරයන් සාර්ථක වීමට නම් අවබෝධයෙන් ගොඩ නැගෙන කැපවීම ප්‍රජාව තුළ ජනිත විය යුතු ය. දැනට ක්‍රියාත්මක පියවරයන් සාර්ථක බව පෙනුනත්, දේශපාලන ක්‍රියාකාරීන් උදම් ඇනුවත් මෙහි හරය වන්නේ යම් යාන්ත්‍රික ක්‍රියාදාමයක් බව පැහැදිලිය. සිදුවිය යුත්තේ ආකල්පමය වෙනසක් තුළින් ඇති කරගන්නා අවබෝධය පදනම් කොට ගෙන වැළැක්වීමේ කටයුතු වල යෙදීමයි. ප්‍රජාවේ සාමාජිකයන් වැඩි පිරිස මුහුණු ආවරණ පළඳින ආකාරයෙන්ම ආකල්පමය වෙනසක් නැති බව ප්‍රකට වේ. මහී ප්‍රවාහණයේ යෙදෙන බස් රථ කාර්ය මණ්ඩල පවා සේවයේ යෙදෙද්දී හැසිරෙන ආකාරයත්, මුහුණු ආවරණ පළඳ සිටින ආකාරයත් ඔවුන්ගේ අවබෝධයේ සහ කැපවීමේ ප්‍රමාණය ප්‍රකට කරයි. සමාජය තුළ හැසිරීමෙන් අප ලබාඇති අත්දැකීම් අනුව සියයට 10% පමණ පිරිසක් මෙම අවබෝධයෙන් කටයුතු කරන බව අනුමාන කළ හැක. විවිධ උත්සව, දේශපාලන ප්‍රචාරක රැස්වීම් ආදිය සංවිධාන කරන අය එම කටයුතු වල යෙදෙන

ආකාරය දෙස විමසීමෙන් බලද්දී, එම සංවිධානයන් විසින් සෞඛ්‍යාරක්ෂක පිවරයන් ගන්නා බවට කරන ප්‍රචාරයන් පදනම් වීර්ගිත හුදු වාගාලාප බව පැහැදිලිය. එකිනෙකා අතර දුර මීටර දෙකක් ඉක්ම විය යුතු බව දිගින් දිගටම සඳහන් කරනු ලැබුවත් එය සිදු නොවන්නේය. අත් සෝදා ගැනීම පිණිස කාර්යාල සහ වෙළඳ ආයතන වල පහසුකම් සැපයීම මුල් යුලයේ හොඳින් කෙරුන ද, අද වන විට බොහෝ තැන්වල ජලය හෝ සබන් නොමැති සින්ක් ආදී උපකරණ පමණක් දක්නට තිබේ. මේ වනවිට සමහර බැංගු ශාඛා, කාර්යාල මෙන්ම සමහර වෙළඳ ආයතන තුළ රෝගය පැතිරීම නිසා දින ගණනක් වසා තැබීමට සිදුවී ඇත්තේ ද විශේෂයෙන් පාරිභෝගික පක්ෂයේ නොසැලකිල්ල සමග ගැටගැසුන අවබෝධය හා කැපවීම පිළිබඳ අඩුපාඩු ය. ක්ෂේත්‍ර මට්ටමේ සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන කටයුතු අවශ්‍ය පමණින් සිදු නොවන්නේ යැයි පවසතොත් එය හුදු උපකල්පනයක් නොවේ.

කලින් සඳහන් කළ ක්ෂේත්‍ර නිලධාරී පිරිසට පැවරී ඇති වැඩ කටයුතු අතර සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන කටයුතු වල යෙදීමට ඇති ඉඩ අවකාශය අල්පයැයි පෙනෙන්නට තිබේ. මෙම සඳහනේ දී අදහස් කරන්නේ ඔවුන් සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන කටයුතු මගහරින බවක් හෝ ඒ ගැන එතරම් උනන්දු නොවන බවක් නොවේ. ඔවුන් ගෙන් අපට ලැබෙන සේවය අති මහන්ය. සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන කටයුතු සඳහාම සේවයේ යෙදුන සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන නිලධාරීන් සෙසු ක්ෂේත්‍ර සහ ආයතනික සෞඛ්‍ය කාර්ය මණ්ඩලයන් සමග එක්ව සිය වගකීම් ඉටු කළ යුතුයක් විය. සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපනය පිළිබඳ විද්‍යාපති උපාධිධාරීන් ද වූ මෙම පිරිස අද එනම් පෙනෙන්නට නැති සෙයකි. ක්ෂේත්‍රයේ විවිධ ප්‍රතිලාභී කණ්ඩායම් සමග කටයුතු කිරීම, 1975 තරමේ දිවයින දියත් කළ පවුල් සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන ව්‍යාපෘතිය වැනි වැඩ සටහන් වල දී ක්ෂේත්‍ර කාර්යමණ්ඩල වලට සහාය සැපයීම ආදී කටයුතු රාශියක් සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන නිලධාරීන් අතින් සිදුවිය. ඒ නිසා තම සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන කටයුතු වලදී ඇතිවන ගැටළු නිරාකරණය සහ සම්පත් අවශ්‍යතා සැපයීම සඳහා ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන්ට ආධාර ලබාගැනීමට හා විමසුම්කිරීමට මූලාශ්‍රයක් ලෙස සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන නිලධාරී ක්‍රියාත්මක විය.

සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන නිලධාරීන් ලෙස තෝරා ගනුනේ සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ මාණ්ඩලික නිලයක අවුරුදු පහක් ඉක්ම වූ සේවා පලපුරුද්දක් සහිත

නිලධාරීන් ගෙහි. මෙහි දී මහජන සෞඛ්‍ය පරීක්ෂක සහ හෙද නිලධාරීන් අතරින් අදාල බඳවා ගැනීම සිදුවිය. අද වන විට තත්ත්වය පැහැදිලි නැත. එවකට සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන කාර්යාලයේ මූලිකත්වයෙන් සෞ.වෛ.නී. කොට්ඨාශ එකක්, දෙකක් හෝ තුනක් භාරව මෙම සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන නිලධාරීන් කටයුතු කළහ. මැලේරියා මර්දන ව්‍යාපාරයේ වැනි විශේෂිත වැඩ සටහන් වලත් ප්‍රධාන රෝහල් වලත් ඔවුන් රාජකාරි කළහ.

රෝගයක් හැඳවීමට පාලන වන ආකාරයට වැළැක්වීමේ පියවරයන් සාර්ථක වීමට නම් අවබෝධයෙන් ගොඩ නැගෙන කැපවීම ප්‍රජාව තුළ ජනිත විය යුතු ය. දැනට ක්‍රියාත්මක පියවරයන් සාර්ථක බව පෙනුනත්, දේශපාලන ක්‍රියාකාරීන් උදව් දැනුවත් මෙහි හරය වන්නේ යම් යාන්ත්‍රික ක්‍රියාකාරකයක් බව පැහැදිලිය. සිදුවිය යුත්තේ ආකල්පමය වෙනසක් තුළින් ඇති කරගන්නා අවබෝධය පදනම් කොට ගෙන වැළැක්වීමේ කටයුතු වල යෙදීමය. ප්‍රජාවේ සාමාජිකයන් වැඩි පිරිස මුහුණු ආවරණ පළඳින ආකාරයෙන්ම ආකල්පමය වෙනසක් නැති බව ප්‍රකට වේ. මගී ප්‍රවාහණයේ යෙදෙන බස් රථ කාර්ය මණ්ඩල සේවයේ යෙදෙද්දී පවා හැසිරෙන ආකාරයක්, මුහුණු ආවරණ පළඳි සිටින ආකාරයත් ඔවුන්ගේ අවබෝධයේ සහ කැපවීමේ ප්‍රමාණය ප්‍රකට කරයි. සමාජය තුළ හැසිරීමෙන් අප ලබා ඇති අත්දැකීම අනුව සියයට 10% පමණ පිරිසක් මෙම අවබෝධයෙන් කටයුතු කරන බව සිතිය හැක. විවිධ උත්සව, දේශපාලන ප්‍රචාරක රැස්වීම් ආදිය සංවිධාන කරන, අය එම කටයුතු වල යෙදෙන ආකාරය දෙස විමසීමෙන් බලද්දී, එම සංවිධානයක් විසින් සෞඛ්‍යපරීක්ෂක පියවරයන් ගන්නා බවට කරන ප්‍රමාණයන් පදනම් විරහිත හුදු ප්‍රචාරයන් බව පැහැදිලි ය.

මේ වන විට සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන කාර්යාලය සෞඛ්‍ය ප්‍රවර්ධන කාර්යාලය බවට පත් වී ඇත. ප්‍රවෘත්ති සාකච්ඡා ආදියට පැමිණෙන්නේ වෛද්‍යවරුය. ප්‍රවෘත්ති සාකච්ඡා, පෝස්ටර් හෝ පත්‍රිකා වැනි සන්නිවේදන ක්‍රමයක් එක් අතකට පමණක් ක්‍රියාත්මක වේ. එවිට එම සන්නිවේදනයන්ට ලැබෙන ප්‍රතිචාරය කුමක්දැයි විමසීම පහසු නොවේ. එහිසා වඩාත් වැදගත් වන්නේ ද්විමාථික සන්නිවේදනයයි.

වෛද්‍යවරුන්ගේ වෛද්‍ය දැනුම පිළිබඳව අභියෝග කිරීමක් කිසිසේත්ම මෙම ලිපියේ අරමුණක් නොවේ. වෛද්‍යමය කරුණු ගැන ඔවුන්ගේ එම දැනුම ඉතාමත් වැදගත් ය. එහෙත් සමාජ විද්‍යාත්මක

ස්වරූපයේ දැනුම ද අවශ්‍ය නැතට වෛද්‍ය දැනුම පමණක් ප්‍රමාණවත් නොවන්නේය. එන්නත ගැනීම නිසා සරුබව නැති වේ යැයි මතයක් ගොඩ නැගී තිබීම, එන්නත නිෂ්පාදනයේ දී තම ආගමික මතයන්ට නොගැලපෙන සත්ත්ව තෙල් වර්ග ආදිය අඩංගු යැයි සමහරු වරදවා පිළිගෙන තිබීම, එක් එක් ප්‍රතිශක්තිකරණ වර්ගයේ ක්‍රියාත්මක ධාරිතාව වෙනස් යැයි මතයක් තිබීම, එන්නතෙන් පසු ඇතිවන සංකූලතා පිළිබඳ විවිධ මත එක් එක් වෛද්‍ය ක්‍රම සහ වෛද්‍ය මත විසින් සමාජයට මුදාහැර තිබීම ආදිය දැනට පැතිරී ඇති දුර්මතයන් අතර වෙයි. මේවාට පිලිතුරු දීමට සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන නිලධාරීවරුන්ට හැකි අතර අවශ්‍යම තැනක දී පමණක් වෛද්‍යවරු සහභාගී කරවා ගැනීම තුළ වෛද්‍යවරුන්ගේ කාලය රෝගය පාලනය පිළිබඳ වෛද්‍යමය කටයුතු වලට යොමු කළ හැක. එවැනි වෛද්‍ය සහභාගිත්වයක් අවශ්‍ය අවස්ථාවන් තීරණය කර ගැනීමේ හැකියාව සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන නිලධාරීන්ට ඔවුන්ගේ පුහුණුව තුළින් ලැබේ. එවිට වෛද්‍යවරුන් පමණක්ම සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපනය කරනවාට වඩා හොඳ වෘත්තීය සුසංයෝගයක් ද තුළින් එය ඵලදායීව ක්‍රියාත්මක කළ හැක.

සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපනය සඳහා විද්‍යුත් මාධ්‍ය යොදාගැනීමේ දී එක් අතකින් පණිවුඩය ලබන්නන් එම පණිවුඩ තේරුම් ගන්නා ආකාරය පිළිබඳ ගැටළුවක් ඇත. මීට හේතුව වන්නේ ග්‍රාහකයන් පණිවුඩ තේරුම් ගන්නේ තමන්ගේ අත්දැකීම් තුළ විමයි. අනෙක් කාරණය එවන් පණිවුඩ අදාල සෑම පාර්ශ්වයක් විසින්ම ලබා ගන්නවාද යන්නයි. එක් නාලිකාවක පණිවුඩ නිකුත් කරන අවස්ථාවේ දී අනෙක් නාලිකාවක ටෙලිනාටයක් පෙන්වන්නේ නම් ප්‍රෙක්ෂක ආකර්ශණය නාට්‍යය වෙනටය.

ජනයා ඒකරාශී වන සෑම ස්ථානයකදීම ඔවුන්ව මුණගැසීමට සෑම සෞඛ්‍ය සේවකයෙකුටම අසීරු බව පැහැදි නමුත් ද්වි පාර්ශ්වික සන්නිවේදන ප්‍රයත්නයන් මගින් බිම් මට්ටමේ දී එසේ ඒකරාශීවන ජන කොටස් ඇමතිමේ හැකියාව ඇත්තේ ය.

අධ්‍යාපනයේ මෙන්ම සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපනයේ දී ද අපේක්ෂා කරන්නේ පුද්ගලයන්ගේ වර්ධන පරිවර්තනයකි. ඒ සඳහා සාර්ථක වයඹ පරිවර්තන සන්නිවේදනයක් හරහා පෙළඹවීමක් අවශ්‍ය අතර, පෙළඹවීමක් ඇති කිරීමට න්‍යාය ලබාදීමට, නීතියෙන් කටයුතු කිරීම, ප්‍රශංසා කිරීම සහ අධ්‍යාපනය යොදාගත හැකි අධ්‍යාපනය හැර ඉතිරි සාදක ඉවත් කළ සැනෙන් යම් බඳු පෙළඹවීමක්

තිබුණේ වී නම් එය ඉවත්වී යයි. එහෙත් අධ්‍යාපනයෙන් ඇති වන පෙළඹවීම කල් පවතී.

ආචාර්ය එවරට් රොජර්ස් සිය නව්‍යනා විසරණය න්‍යායයෙන් කියා සිටියේ යම් පණිවුඩයක් හෝ තාක්ෂණ ක්‍රමයක් සමාජ ගත කළ පසු ඉලක්ක ප්‍රජාවෙන් 2.5 % ක් පමණ පිරිසක් ඒ වහා පිළිගන්නා අතර 16.5% ඉන් අනතුරුව පිළිගනී. අදාළ ප්‍රජාවේ සෙසු පිරිසෙන් පිළිවෙලින් 34% පමණ පිරිසක් මුලින් පණිවුඩය ලබාගත් පිරිස අත් කර ගන්නා ප්‍රතිඵල සහ දැනුවත් වීම අනුව එම පණිවුඩය පිළිගන්නා අතර නවත් 34% යම් මඳිහත්වීම් වලින් පසුව පිළිගන්නා බවයි. අවසානයේ 16% පමණ පිරිසක් පණිවුඩය කෙරෙහි පසුගාමී වන බව ඔහු පෙන්වා දුන්නේය. දැනුමෙන් ඉහළ වුව ද ප්‍රජාවන්ට දුරස්ථව සිටින නිලධාරියෙකුට වඩා ජනශාට සමීප, සමාජ විද්‍යාත්මක දැනුමක් ඇති නිලධාරියෙකුට මෙම තත්ත්වයන් පිළිබඳ හොඳ වැටහීමක් ඇති හෙයින් යවන පණිවුඩය වඩා කාර්යක්ෂමව ඉදිරිපත් කර ප්‍රතිචාර ද අධ්‍යයනය කර ගත හැක.

මේ ලිපියෙන් අවධාරණය කිරීමට උත්සාහ දරන්නේ දැනට අක්‍රිය බවක් පෙනෙන සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන නිලධාරී ශ්‍රේණිය යාවත් කාලීන කර සක්‍රියව යොදා ගැනීමයි. එසේම වෛද්‍ය පශ්චාත් උපාධි ආයතනයෙන් පවත්වන ලද සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන පශ්චාත් උපාධි පාඨමාලාව නැවත පටන් ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය ද මෙහි ලා සඳහන් කළ යුතුය. එම ආයතනය වෛද්‍යවරුන්ටම පමණක් වෙන් කරන්නේ නම් වෙනත් විශ්ව විද්‍යාල මණ්ඩපයක එම බඳවාත් උපාධි පාඨමාලාව පටන් ගත හැක. මෙහි දී අවධාරණය කරන්නේ වෛද්‍ය පශ්චාත් උපාධි ආයතනය වඩාත් ගැලපෙන බවයි. එසේම තෝරා ගන්නා සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන නිලධාරීන්ගේ වැටුප් සකස් කිරීමෙහි අවශ්‍යතාව සලකා මොහොතේම හෝ පශ්චාත් උපාධි පාඨමාලාවක් හෝ ඩිප්ලෝමාවක් නොව සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපනය පිළිබඳ පශ්චාත් උපාධියක් තිබීම ගැන සැලකිලිමත් විය යුතුය. මෙය අලුත් යෝජනාවක් නොව ක්‍රියාත්මකව පැවති ක්‍රමය නැවත මතක් කිරීමක් පමණි.

Mr Somaratne Herath

Towards a Solution of the Palk Bay Fishing Conflict

Introduction

Indian trawlers fishing illegally in Sri Lankan waters have created a serious crisis for northern Sri Lankan fishers and become a problem for Indo-Lanka relations in the post-war years. The destructive bottom-trawling methods have damaged basic fishing equipment, seriously undermined the livelihoods of the northern fisher-folk, and adversely impacted the marine ecosystem of the region.

As a result of the ongoing engagement between the governments of the two countries and the work of researchers and activists, there were some significant developments in 2015 bringing increased attention on the fisheries crisis unfolding in the Northern Province.

1. In April 2015 President Maithripala Sirisena convened a meeting with the various arms of the state and the northern fisher leaders on the request of the Tamil National Alliance. In January 2016 Fisheries Minister Mahinda Amaraweera was in Jaffna District for two days, meeting leaders of the fisher communities and visiting fisher villages. The meeting with the President and the Minister's visit reassured the fisher folk that their plight was a matter of serious concern to Colombo.
2. The Parliamentary debate in October 2015 on the ecological and socio-economic damage by Indian trawlers, growing awareness through media coverage and the greater involvement of actors in Colombo, have now raised the fisheries conflict to the level of a national issue, rather than a problem confined to the North.
3. While the Northern Provincial Council has remained silent about the fishing conflict, the TNA leadership has become increasingly vocal of the crisis facing their fishing constituencies.
4. Fisher leaders have taken their issue to court and are now actively exploring legal recourse that may ensure action such as the prolonged confiscation of trawlers, and the possible ban of trawling in Sri Lanka. In May 2015, TNA parliamentarian M. A. Sumanthiran tabled a bill in Sri Lankan parliament to ban bottom trawling in Sri Lanka. The Fisheries Management act No.2 of 1996 was amended and adopted Fisheries Management [Amended] act of no11 of 2017 banning bottom trawling in Sri Lankan waters.
5. The Indian government in 2015 made unambiguous statements that Tamil Nadu trawlers should stop cross-border fishing. The increased media attention has also exposed Tamil Nadu's hypocrisy. While in public Tamil Nadu politicians can still not afford to confront their fisheries constituencies, behind this façade there is an increased

understanding that trawling needs to stop. To that end, the Tamil Nadu Government has called for INR 1,520 crore (USD 225 million) package to convert the trawler fleet, of which INR 450 crore (USD 66 million) is believed to be already approved by the Delhi Government, and the rest are expected to come from bank loans. Although concerns have been raised about whether such a conversion to deep sea fishing and buy back is realistic and sustainable, the request from Tamil Nadu points to an acknowledgement of the unsustainability of trawling.

6. The Sri Lankan parliament amended the foreign fishing vessels regulation act no 14 of 1979 and enacted Foreign fishing vessels regulation act No1 of 2018. There are lot of provisions to control the Indian trawlers to enter into Sri Lankan waters. The confiscation of fishing vessels, penalization of violation of IMBL are some of the measures taken to prevent the destruction and over exploitation of our waters.

According to our fisher leaders in the Northern Province, the Indian trawler invasion into Sri Lankan waters reduced drastically.

“Earlier we had a competition in the mid sea due to Indian trawlers poaching into our near shore. After enacting the new law, we have experienced that the drastic reduction of the Indian trawlers and we feel secure now.”

Rajachandran, the chairperson of Karainagar fisheries cooperative society union narrated.

These developments are encouraging. Yet, both trawlers and *vallams* (with monofilament nets) are still operating illegally in Sri Lankan waters in large numbers, which has continued the crisis for the Northern fishing community. The Sri Lankan Navy arrested nearly 400 Indian fishermen in 2015 who were poaching in Sri Lankan waters.

The central challenge remains one of pushing Tamil Nadu to accept responsibility and find the political will to convert or decommission its massive trawler fleet with a sense of urgency. Building on recent momentum and considering the bilateral engagement between the two countries and the upcoming assembly elections in Tamil Nadu, the purpose of this briefing paper is to outline broad strategic steps to address the Palk Bay fishing conflict.

The nature and scope of the problem

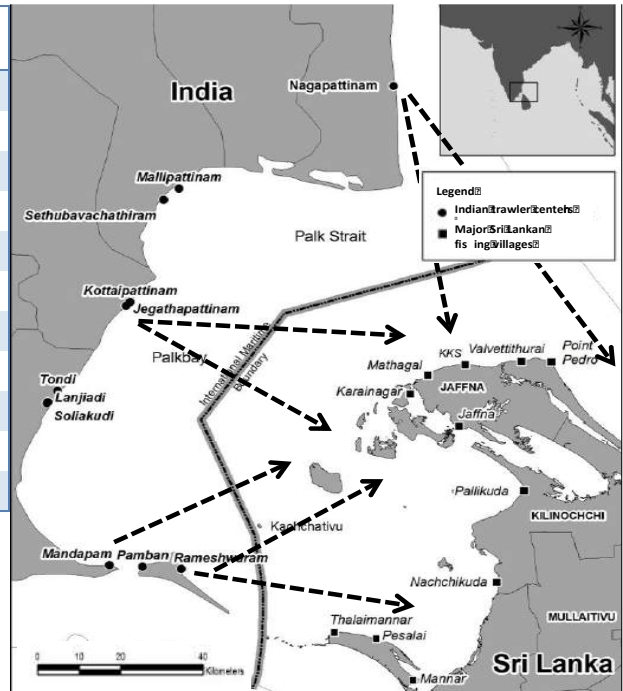
The root causes of the problem is over-capacity in the Indian trawl sector and their use of inappropriate technology. To this can be added the role of the fisheries constituency in Tamil Nadu politics and the relative immunity to pressure from Sri Lankan and even Indian Governments. In the early 1970s, bottom-trawling took off on the Indian side of the Palk Bay, with strong government support. These policies led to the emergence of a sizable trawler fleet on which a large number of people are dependent, both for livelihoods and profits. This is in fact an all-India problem, but has led to a particularly intense conflict in the Palk Bay due to the relatively narrow sea-space and difficulties of negotiations and enforcement given the trans-border complication.

In northern Sri Lanka, over 37,000 fishers operate over 11,650 boats, the majority of which are 18 feet FRP boats propelled by outboard engines of 8 to 25hp. Including post-harvest

sector employment and dependents, about 2 lakhs of people in the Northern Province are dependent on the sector. They don't stand a chance against the 2500 odd 30-60 feet trawlers from Tamil Nadu propelled by 70-190hp outboard engines.

Table. 1 Size of Indian trawl fleet, ownership and extent of transboundary fishing

Landing Sites in Tamil Nadu	No. of Trawlers ¹	Nr of owners	Dependence on SL waters ²
Nagapattinam	600	No Info	Partly
Malipattinam	130	60	Hardly
Sethu. Chattiram	75	45	Hardly
Kottaipattinam	280	260	Partly
Jegathapattinam	240	230	Partly
Soliyakodi	60	50	Hardly
Lanjiadi	55	50	Hardly
Thondi	7	7	Hardly
Mandapam	450	375	Partly
Rameshwaram	610	580	Mostly
Total	2507	1607	

The urgency of the problem

The consequences of the unsolved fisheries crisis in the Palk Bay are six-fold:

1. Trawlers come at night and cut Sri Lankan fishers' nets, causing enormous financial losses³;
2. To avoid the trawlers, Sri Lankan fishers often stay home instead of going out to sea, thus losing valuable fishing time.
3. To avoid trawlers the fishers are forced to adopt less-profitable, near shore operations and/or resort to destructive fishing practices;

¹ These numbers are based on countings, and can therefore differ from official numbers.

² Exact numbers that cross-over are impossible to give. The SL Navy in 2013 recorded 45,167 sightings of Indian trawlers.

³ Research by the University of Amsterdam and University of Jaffna shows that in a period of a mere 14 months, fishers from the village of Karainagar (42 boats) lost LKR 2,900,000 worth of nets. In the village of Mathagal (83 boats), during a period of 27 months, fishers lost a stunning LKR 6,500,000 worth of fishing nets (See EPW article by Scholtens et al. 2012 for more details).

4. Trawlers catch fish and crustaceans that could be caught by Sri Lankan fishers;
5. Trawlers cause harm to the ecosystem and sea-bed.
6. North Sri Lankan fishers using destructive fishing gears (e.g. trawling, Wing nets, purse seining, dynamiting) legitimize these practices referring to the lack of alternatives due to Indian trawlers.

The research by the University of Amsterdam and University of Jaffna monitored fishing incomes for a period of one year (April 2013 - April 2014). The results for Karainagar and Point Pedro are shown in Table 1, which can be used as a baseline to estimate the losses caused by trespassing trawlers.

Table 2 Average annual fisher incomes in Northern Province (Source: Catch monitoring research project April 2013-March 2014)

		Point Pedro	Karainagar
Frequency of Fishing	<i>No. Trips/boat/year</i>	119 ⁴	221
Catch volume	<i>kg/boat/year</i>	9 100	7 300
Catch revenue	<i>LKR/boat/year</i>	915 000	1 097 000
Variable costs (fuel)	<i>LKR/boat/year</i>	211 000	238 000
Fixed costs (depreciation)	<i>LKR/boat/year</i>	108 000	103 000
Dividable income	<i>LKR/boat/year</i>	596 000	756 000
Fisher income	<i>LKR/fisher/year (2-3 fishers/boat)</i>	238 000	302 000

As a result of the above, the fisheries sector – one of the few sectors that generates significant employment in the Northern Province – finds itself in a major crisis. Fishers report declining catches and inability to pay their crew. Many are moving out of the sector opting for scarce daily-wage labour or migrate to the Middle East, while others resort to illegal and destructive fishing methods, which create further conflicts.

The current political context

Since the change of Government in Sri Lanka in January 2015, Indo-Lanka relations have improved significantly. The emphasis of bilateral relations is on consolidating economic and defense relations. India is seeking a stronger trade pact with Sri Lanka in the years ahead. Sri Lanka is dependent on Indian Government support to address human rights concerns relating to the end of the war in international forums. In this context of improved bilateral relations, the Palk Bay fisheries conflict and its devastating consequences for northern fishers could be silenced. On the other hand, the increased media attention and the recognition of the fishing conflict as a national issue means that the Sri Lankan Government needs to show progress towards a resolution of the fishing conflict, or at least maintain a strong position by arresting Tamil Nadu trawlers.

⁴ The difference between the two villages is mainly the result of Karainagar fishers often making small inshore fishing trips if Tamil Nadu trawlers are expected.

At the same time, the GOSL is seriously depending on Indian loans to recover the deep economic crisis in the country. There were series of discussions going on between GoI and GOSL for getting loans to purchase fuel, food and Medicine. The reports says, the finance minister Basil Rajapakse⁵ suppose to meet Indian authorities to borrow another 1 Billion USD by March 2022. So, GOSL is not in a position to pressurize the Indian government to find a solution while pressing Indian fishermen. So, the SSF in Sri Lanka are the victims of ongoing crisis and no deep concern to overcome the crisis.

After the regime change in 2015, Sri Lanka perceptions are changing in Tamil Nadu. A complete dismissal of the Sri Lankan state is no longer possible. The discourse on Sri Lanka within Tamil Nadu is therefore slowly opening up, increasing the chance of exposing the harm done to northern Sri Lanka fishers by the Indian trawlers. Furthermore, the strengthening of relations between India and Sri Lanka may be leveraged to persuade Delhi to increase the pressure on Tamil Nadu government to take measures to provide realistic alternatives to its trawler fleet. Indeed, the fishing conflict and the political rhetoric in Tamil Nadu is a major irritant and an image problem for the otherwise improving Indo-Lanka relations.

Moving forward

Measure 1: Continuing and expanding the deterrence

The decision to arrest and retain trawlers that are crossing over by the Sri Lanka Navy, particularly since 2013, has resulted in important pressure on the Tamil Nadu establishment. It is also a reassuring sign to the northern Sri Lankan fishers that their government is actually taking their problems seriously. Maintaining and possibly expanding deterrence is therefore an important part of moving forward.

Table 3: Arrested Tamil Nadu Fishers and Trawlers⁶
(Source: Sri Lankan Navy)

Year	Arrested Fishers	Arrested Trawlers
2010	50	9
2011	159	30
2012	177	29
2013	670	Sri 125

⁵ Sri Lanka faces the deepest debt and foreign currency crisis ever and borrowing money from various countries in the region including India and Bangladesh recently.

⁶ We need to collect information of the number of Indian Trawlers and the fishermen arrested during the years of 2017-2021.

2014	807	167
2015	450	70
2016	120	20
2017		
2018		
TOTAL	2433	450

Current efforts to amend the law so that the trawlers can be retained, while the crews are released to prevent a humanitarian outcry in Tamil Nadu are therefore promising. The proposed bill for a complete ban on trawling in Sri Lanka can usefully add to this to continue the pressure on the Government to take action. It is important for the Government to have the legal basis to withstand the inevitable pressure and avoid release of the trawlers.

However, it is unlikely that deterrence alone will help to find a long-term solution to the problem and that a purely confrontational approach may have its limitations. Since Indo-Sri Lankan relations are currently on a record high, the priorities for both governments are in furthering trade and defense ties between the two countries. In this environment, although the fisheries conflict is probably the single biggest issue of contention, a full confrontation on the fisheries front is unlikely to take place. Deterrence therefore needs to be combined with a broader strategy that asserts pressure at different levels to eventually corner Tamil Nadu.

The positive shifts in Tamil Nadu towards recognizing the damage done by Indian trawlers can also face a pull back when a full confrontational approach is used and may provide space for fueling again the narrative of the problem being one of Tamil Nadu fishermen versus Sri Lankan Sinhala navy.

The Indian Navy has shown a blind eye to the Tamil Nadu trawlers crossing the IMBL. Pushing for joint patrolling operations by the Indian and Sri Lankan navy could therefore be strategic, simultaneously aligning well with the current and positive bilateral relations. Joint patrolling has been frequently proposed in earlier bilateral negotiations.

Measure 2: Combine Government to Government with Tamil to Tamil pressure

In the context of strong Indo-Lanka ties, it would be convenient for both India and Sri Lankan governments to keep silent on fisheries. Therefore, it is important that officials from Delhi be asked questions about the fisheries issue preferably both by the TNA and the Sri Lankan Government. Here, there is a need for strong statements from the TNA in particular, since pressure from their side cannot be easily dismissed in Tamil Nadu.

The counter-intuitive yet promising situation now exists that the Sri Lankan Government, the Navy and the TNA have essentially the same interest and hence they can work together. The danger is that this convergence can also break down easily due to other political developments within the country.

Raising the issue both by the Sri Lankan Government towards the Indian Government and the TNA towards Tamil Nadu would be strategic given the political realities. The national consensus on the fisheries issue which has been demonstrated by greater awareness and concern in the South should be conveyed to Indian officials. The Sri Lankan President's message to visiting Indian officials in particular will be a strong point. Furthermore, the TNA presenting the Northern fisher leaders' concerns to Indian officials will send a strong message to Tamil Nadu.

At the AGM of the Union, A.Subramaniam, the chairperson of Northern Province Fisher People's Union said that, we strongly recommend the GOSL to enforce the laws and ensure our fishermen's protection in the sea. This is the only way to protect our resources, our livelihoods, our eco-systems and our economy."

At the protest⁷ held on 23rd February, 2022, fishers were invited and at the hours long discussion, between the representatives of NPFPU and the Minister of Fisheries Douglas Devananda, fishers demanded to enforce the law and protect the fisher people.

Herman Kumara, the convener of NAFSO presented the experiences of Northern fishers and urged from the minister to enforce the law, highlighting the fishers views how they experienced after enacting the laws, minister replied saying, "That is only a political statement and there is no such Indian fleets reduction due the new legislations."

Measure 3: Strategize for the upcoming elections in Tamil Nadu

Upcoming elections in Tamil Nadu promise a renewed wave of politicization of Tamil Nadu trawler fishing, with competing political parties eager to capitalize on the fisheries conflict by lashing out at the Sri Lankan Navy, making claims to Katchchativu, and asserting the 'rights' of Tamil Nadu trawlers to fish in 'traditional waters'. While all of this is essentially baseless, the emerging nuances in the debate in Tamil Nadu may be reversed with a virulent election campaign. The question, therefore, is how to prevent the debate from taking such a turn, and to neutralize the political rhetoric.

Strategies to neutralize the Tamil Nadu election discourse in relation to the fishing conflict will be necessary. Statements from the Tamil fishing community and the North will help reveal the hypocrisy of the Tamil Nadu state and its leaders in this regard. Similar statements by Tamil societal and political leaders will also be a check on a runaway discourse in Tamil Nadu legitimizing poaching trawlers in the context of the up-coming Tamil Nadu elections.

There is a misconception in Sri Lanka regarding the Indian trawler owners, as big business people with political connections. In reality, the trawlers owners in Tamil Nadu have less financial and political power (see Table 1) than perceived in Sri Lanka. However, they are embedded within the fishing community through caste and kinship, and would be hard to isolate from the fishing community. Therefore, the strategy needs to be one of challenging

⁷ A national level protest conducted by NAFSO in collaboration with NPFPU on 23rd February in Fort Railway Station, Colombo in which the representatives of the protesters were invited to two meetings at Presidential secretariat and the Ministry of fisheries.

the Tamil Nadu political leadership to not devastate the northern fishers. Such a message can only be effectively conveyed by Tamils in Sri Lanka speaking to the Tamil Nadu population and politicians at large and convincing them to find the political will to end trawling.

Measure 4: Compensate affected Sri Lankan fishers

Thousands of nets worth millions of Rupees (see footnote page 3) have been lost in the past decade, with no single fisherman ever being compensated and with no insurance being available. Fishers now deserve financial reparations for their lost assets and for lost fishing days. A proper strategy for this purpose has to be developed in collaboration with the fisher leadership. A method for calculating the damages and different means of providing reparations is required in order to take this demand forward⁸.

Financial reparations can be asked from the Tamil Nadu fishers, the Tamil Nadu government or the Indian government. If such demands, however, are not met in the short term, the Sri Lankan government itself may need to find the required funds. A campaign for reparations for northern Sri Lankan fishers will help consolidate the demand for a permanent solution to the fishing conflict. It will attach an economic cost on various actors for not addressing the issue and also strengthen the understanding of the severity of the fishing crisis.

Measure 5: Further negotiations based on a clear plan

While the fisher-to-fisher negotiations conducted in Chennai in 2010 were initially widely acknowledged as promising, the follow-up was poor. In subsequent negotiations a stalemate arose whereby Indian trawler owners tried to win time, while North Sri Lankan fishers were clear that they wanted immediate measures to be taken.

Fisher leaders have now made clear that the fishing community of the North has become so desperate and angry that they do not provide their leaders with a mandate to engage in negotiations with Indian trawlers. Yet, given the larger political situation, fisher leaders also realize that a full and immediate stop on trawlers from Tamil Nadu is unrealistic, and that in the future, further negotiations are likely to be necessary. Fishers are clear that they cannot negotiate without a clear plan, as occurred in the few dialogues organized during 2013-2015. Northern Fisher leaders now suggest that the maximum time frame for change is 4 months; anything more that this they cannot justify to their fishing communities. In such negotiations,

⁸ Various estimates are circulating about the economic losses resulting from Tamil Nadu poaching trawlers, most of which range from 30 to 80 million USD. Yet most of these estimates are based on rather crude extrapolations since gaining accurate data from the Indian side is complicated. Table 2 of this document could be used in these calculations, using the careful assumption that fishers would fish twice as frequent and earn about twice as much in the absence of Tamil Nadu trawlers. In addition many of the fisher cooperatives in the North have careful accounts of lost nets over the past years, even though few still care to make formal complaints to the police.

the absolute focus should be on banning the trawler and monofilament nets and force Tamil Nadu fishers to find alternatives.

Measure 6: Renewed meeting with the President

The meeting convened by the President in April 2015 gave the northern fishers a great deal of confidence. A meeting again this year with the President is necessary to ensure the issue is kept alive at the highest levels. The appropriate time for such a meeting may be after the Tamil Nadu elections when a major push for the resolution of the conflict might be possible.

Measure 7: Strengthening the northern fishers

While the intrusion of Tamil Nadu trawlers is the major challenge to the functioning of northern fisheries, this should not blind the wider range of challenges facing the community. With renewed donor interests to invest in Northern Sri Lanka, earlier 'northern fisheries development plans' should be reviewed and updated. Northern fishers are at the current moment particularly arguing for the re-opening of the Myliddy harbor for 3.5 ton boats which could give a boost to the northern fishing industry. Such measures can increase the confidence of the northern fishers, provide new economic opportunities to their communities and enhance fish production at the same time. Ultimately, the strength and resolve of the northern fishing communities are necessary for a resolution of the Palk Bay fishing conflict.

Measure 8: Ecosystem Management

The larger aim of interventions in the Palk Bay should be to establish a sustainable, comprehensive, and socially just fisheries. Present data on the state of fish stocks in this region are highly deficient. Similarly, very little scientific knowledge on the damage caused to the environment by trawling is currently available. There is an urgent need for NARA, preferably in collaboration with the CMFRI of India, to intensify research in the Palk Bay. This can provide the foundation for developing a rational and legitimate framework for fisheries governance.

Conclusion

The measures suggested above will be important steps towards resolving Palk Bay fisheries conflict. Such measures along with the recent national attention on fisheries can also lay the foundation to ensure good governance and management of the natural resource base and the people who depend on it. The establishment of effective interactive platforms (e.g. strengthening fisher community organizations, co-management platforms) and clearly laid down rights and responsibilities of participating actors, along with consultation,

collaboration and coordination of all concerned actors can lead to effective and sustainable policies. Indeed, sustaining small scale fisheries in addition to solving the Palk Bay fishing conflict will encompass dialogue among relevant actors, capacity development, law enforcement and empowerment of coastal communities. Finally, there is the need for social development interventions providing small scale fishers with the required social protection. The emphasis will be given to law enforcement and Palk bay management system to develop in collaboration of both the countries while respecting the IMBL. As the Palk Bay is very important ecosystem there should be very systematic approach to sustain the fishing industry, the Small Scale Fishing communities in particular. This is very important to focus attention as the year 2022 has been declared as the International Year of Artisanal Fisheries and Aquaculture.[IYAFA]⁹

Herman Kumara

⁹ The UN has been declared the year 2022 as the International Year of Artisanal Fisheries and Aquaculture.

COVID 19 & PRIVATIZATION

It is deplorable for a country's population to be victims of an epidemic. In such a situation, the prime responsibility of a Government is to provide its population with health services based on equality and justice, then only will be population's right of health security will prevail. When controlling the Covid 19 epidemic it is critical whether such rights were respected.

Within the Covid 19 epidemic, private companies' struggle was to derive an accelerated income and the fact that they received full support from the Government is the saddest issue effected when seen within the epidemic. The protection of health security of a population is the policy of the primary health security of a country. It is deplorable to note that such responsibilities were not respected. The Government nor the Department of Health seemed to take any interest on such important matters.

Leave aside the protection of civil rights as health security, closed eyes watched privatization allowing eager private organizations to swallow maximum profit at a time when sounding death knell, when the cost of living was sky rocketing, jobless and uncertain population was thrust upon from the frying pan into the fire.

By supporting private companies to fix cost of Antigen and PCR tests, the Government not only helped the private companies to derive unjustifiable profits, but also disowned a possible justifiable income by helping the people.

By establishing and encouraging quarantining in super hotels, the doors were opened for them to receive unjustifiable profits.

Fortunately, as the vaccination process is still not privatized, the people are able to receive protective Covid vaccinations from the Government Institutions. Some media organizations who speak in favour of privatization and promote such activities should be blocked and rejected. The media which shed crocodile tears on the pretext of public sympathy advertise quarantine facilities in hotels as free facilities donated to the people.

When the people protested over advertising hotel facilities, as if it's a no cost and disguised, their voices were forcibly shut up by some media.

Not only quarantine activities were handed over, but editorials were written to effect that vaccination should be handed over to the private sector.

The peoples' demands that vaccination should only be carried out totally under Government supervision, some media organizations played a role to forcibly shut up the demands accusing them to be leftist winged.

Within the Covid 19 control system, not only the health system was grounded, the generation was crushed under the grip of privatization.

SIRIMAL PEIRIS

කොවිඩ් 19 සහ පෞද්ගලිකරණය

රටට වසංගතයක් පැතිරීම ජනතා බේදවාචකයකි. කොවිඩ් 19 පැතිරයාම ශ්‍රී ලංකාවටද අති මහත් බේදවාචකයක් විය. එවැනි අවස්ථාවක රජයක මූලික වගකීම විය යුත්තේ සමානාත්මතාවය හා සාධාරණත්වය මත ජනතාවට අවශ්‍ය සේවාවන් සැපයීමය. ජනතාව සතු සෞඛ්‍ය අයිතිය සුරක්ෂිත වන්නේ එවිටය. කොවිඩ් 19 පාලනයේ දී එවැන්නක් ශ්‍රී ලංකාව තුළ දක්නට ලැබුණේද යන්න ගැටළුවක් වන අතර, මෙම ව්‍යසනය තුළ තම ලාභයන් උපරිම කරගැනීමට ඇතැම් සමාගම් උත්සාහ දැරීම සහ ඊට රාජ්‍ය අනුග්‍රහය ලැබීම මෙම වසංගතය තුළ මතු වූ ශෝකජනකම සිද්ධිය වනු ඇත.

රටක ජනතාව ගේ සෞඛ්‍යය ආරක්ෂා කිරීම ප්‍රාථමික සෞඛ්‍ය සංරක්ෂණ ප්‍රඥප්තිය මගින් සහතික වුවත් එවැන්නක් සිදුවන බවක් නම් නොපෙනේ. මේ සම්බන්ධව රජය හෝ සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව කිසිදු උනන්දුවක් දක්වනු නොලැබේ.

මෙම කාලය තුළ සෞඛ්‍ය අයිතිය සුරැකීම කෙසේ වෙතත් නිර්ලැජ්ජව සෞඛ්‍ය සේවාවන් පෞද්ගලිකරණය කිරීමත් ව්‍යාපාරික සමාගම් සඳහා උපරිම ලාභ ලැබීමටත් මග පෑදීම පිටත විශදම අහස උසට නැග ඇති තත්ත්වයක් තුළ ජනයා තවතවත් පෙළැන්නක් විය.

ඇන්ටිජන් පරීක්ෂණ සහ පිසිආර් පරීක්ෂණ කිරීම සඳහා පෞද්ගලික අංශයට අනුබල දීමෙන් ජනයා සුරාකෑමට සමාගම් කිපයකට අවස්ථාව උදාකරනු ලැබීය. එමෙන්ම රජයට ලබාගත හැකිව තිබූ ආදායම් මාර්ගයක්ද නැති කරගන්නා ලදී.

නිරෝධායනය සුපිරි හෝටල්වලට පැවරීමෙන් අසාධාරණ ලාභයක් ලැබීමට දොර විවෘත කරනු ලැබීය. වසනාවකට මෙන් තවමත් එන්නත්කරණය පෞද්ගලික අංශයට නොපැවරීමෙන් ජනතාවට විශ්වාසවන්ත ලෙස ආරක්ෂාකාරීව එන්නත් ලබාගැනීමට හැකිවී ඇත.

පෞද්ගලිකරණයට අතවනන ඇතැම් ජන මාධ්‍ය විසින් කරනු ලැබූ උත්සාහයන්ටද මෙහිලා සඳහන් කළ යුතුය. නිරෝධායනයට හෝටල් විවෘත කිරීම ජනයාට අනුකම්පාව උදෙසා නොමිලයේ කරන ක්‍රියාවක් ලෙස හුවා දක්වමින් පැන නගින ජනතා විරෝධයට විලංගු දැමීමට ඇතැම් ජන මාධ්‍ය ක්‍රියා කරනු ලැබීය. එන්නත්කරණය පෞද්ගලික අංශයට ලබාදෙන ලෙස ඉල්ලමින් කතෘ වාක්‍ය ලිවීමට පමණක් නොව එන්නත්කරණය රජය මගින් කළයුතුයැයි ඉල්ලනු ලබන කණ්ඩායම් වලට අතිවාමාංශිකයයි, දෝෂාරෝපණය කිරීමටද ඇතැම් පුවත්පත් ඉදිරිපත් විය.

කොවිඩ් 19 පාලනය තුළ ජනයාගේ සෞඛ්‍ය අයිතිය බිඳවැටුණා පමණක් නොව පෞද්ගලිකරණයේ ග්‍රහණයට තවතවත් හසුවනු ලැබීය.

සිරිමල් පිරිස්

வேலைத்தள பாலியல் சீண்டல்களுக்கு சட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள சமவாயம் 190 இற்கு சட்ட அங்கீகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும்

இன்று உலகில் காணப்படும் அனைத்து தொழிற்சாலைகளிலும் பெண்கள் பணிபுரிகின்றனர். சாதாரண உடல் உழைப்பு முதல், விண்வெளி ஆய்வு வரை பெண்கள் பங்களிப்பு செய்து வருகின்றனர். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் காணப்படும் அனைத்து தொழிற்சாலைகளிலும் பெண்களின் பங்களிப்பு ஆண்களுக்கு நிகராக காணப்படுகின்றது. தனியார் துறைகளில் அதாவது ஸ்தாபனமயமற்ற மற்றும் முறைசாரா தொழிற்சாலைகளில் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகமாக காணப்படுகின்றது. இப்பெண் தொழிலாளர்களை ஸ்தாபனமயமான தொழிற்சாலைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தொழிற்சங்கங்கள் அணித்திரட்டும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை. இவர்கள் ஓரிடத்தில் தொடர்ச்சியாக வேலை செய்யாமல் இருக்கின்றமையினால் தொழிற்சங்கங்கள் இவர்களை அணித்திரட்டுவதில்லை. தனியார்த்துறை தொழிலாளர்களின் தொழில் உரிமைகள் கடை, பணிமனைச் சட்டத்தின் கீழ் உறுதி செய்யப்பட்டிருந்தாலும்கூட தொழில் தருநர்களால் இவ்வுரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. இவர்களது தொழில் உரிமை மீறல்களுக்கு பிரதான காரணம் இவர்கள் தொழிற்சங்க ரீதியில் அணித்திரளாமல் இருப்பதுடன், தொழில் உரிமைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வின்மையுமேயாகும். அதுமட்டுமன்றி அரசத்துறையாக இருந்தாலென்ன தனியார்த்துறையாக இருந்தாலென்ன அதிகமான பெண்கள் வேலைத்தளத்தில் பாலியல் சீண்டல்களுக்கு ஆளாகின்றனர்.

தனியார் மற்றும் அரச துறைகளில் பணிபுரியும் பெண்கள் வேலைத்தளத்தில் பாலியல் சீண்டல்களுக்கு ஆளாகிய போதிலும், அதற்கெதிராக முறைப்பாடுகள் செய்வதில்லை. அத்துடன் பாலியல் சீண்டல்கள் என்றால் என்ன மற்றும் அவ்வாறு நடைபெற்றால் அதுபற்றி முறையிடுவதற்கு உரிய இடமின்மை போன்ற காரணங்களால் பெண்கள் பாலியல் சீண்டல்களை சகித்துக்கொண்டு பணியாற்றும் சூழலுக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர். இப்பாலியல் சீண்டல்கள் இன்று பாரியளவில் நடைபெற்று வருவதுடன், இவ்விடயம் பற்றி பெண்கள் பேச ஆரம்பித்துள்ளனர். உலக தொழிலாளர் ஸ்தாபனம் பாலியல் சுரண்டல்கள் என்றால் என்ன என்பதற்கு வரைவிளக்கணம் கொடுத்துள்ளதுடன் பாலியல் சீண்டல்கள் தொடர்பாக சமவாயம் 190 என்பதனை பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது. மேலும் பாலியல் சீண்டல்கள் எவ்வாறு இடம்பெறுகின்றன என்பது பற்றியும் விவரித்துள்ளது.

சமவாயம் 190 இன்படி பாலியல் சீண்டல் என்பது, பெண்களுக்கு ஆண்களால் நிகழும் அல்லது ஆண்களுக்குப் பெண்களால் நிகழும் சீண்டல்கள், ஒரே பால் (பெண்கள் பெண்களை, ஆண்களை ஆண்கள்) செய்யப்படும் சீண்டல், சக துன்புறுத்தல், மேற்பார்கையாளர்களால் கீழ் நிலை ஊழியர்களுக்குச் செய்யப்படும் சீண்டல்கள், கீழ் நிலை ஊழியர் / ஊழியர்கள் மேற்பார்வையாளர்களுக்குச் செய்யப்படும் சீண்டல்கள், ஊழியர் அல்லாத ஒருவர் அதாவது வாடிக்கையாளர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், விற்பனையாளர்கள், புறச்சேவை ஊழியர்கள் மற்றும் சேவை வழங்குனர் ஆகிய மூன்றாம் தரப்பினரால் ஏற்படும் துன்புறுத்தல் செயல்களை உள்ளடக்கும்

மேலும் பாலியல் பௌதீக ரீதியான (உடல்) பாலியல் சீண்டல்களுக்கு ஒருவருடன் தேவையற்ற முறையில் உடல் ரீதியான தொடர்பை ஏற்படுத்தல், தேவையின்றி ஒருவருடன் நெருங்கி நின்றல் (அருகாமையில் நெருக்கமாக நின்றல்), தொடுதல், பாசமாகச் செல்லமாகப் பேசுதல், தொட்டுத் தடவுதல், உடலை அழுத்துதல், கட்டிப்பிடித்தல் அல்லது கிள்ளுதல் அத்துடன் ஒருவரது பிறப்புறுப்பைத் தேய்த்தல் அல்லது உரசல் மற்றும் பாலியல் வன்புணர்ச்சியை உதாரணங்களாக வழங்கியுள்ளது.

வாய்மொழி மூலமான பாலியல் சீண்டல் என்பதை, பாலியல் கருத்துக்கள் அல்லது குறிப்புக் கூறல், ஒருவரின் பாலியல் அடையாளத்தை அல்லது ஒருவரது பாலினத்தைக் கேலி செய்தல், ஒருவரின் உடல் தோற்றம், வயது, தனிப்பட்ட வாழ்க்கை, அவர்களின் வாழ்க்கை நிலை அதாவது அவர் திருமணமானவரா அல்லது திருமணமாகாதவரா மற்றும் குழந்தை பேறு உள்ளமை அல்லது இல்லாமை ஆகியவை பற்றி கருத்துக் கூறல், ஒருவரிடம் பாலியல் ரீதியாகத் தொடர்புடைய நகைச்சுவைகள் அல்லது கதைகள் கூறல், ஒருவரின் பாலியல் ரீதியான கனவு, கற்பனைகளை விசாரித்தல், வேலை தொடர்பான கலந்துரையாடல்களை பாலியல் ரீதியான தலைப்புகளுக்குத் திசைமாற்றல், பாலியல் ரீதியான உபகாரங்களைக் கேட்டல், வேலை வாய்ப்பிற்காக பாலியல் ரீதியான உபகாரங்களைக் கேட்டல் (பாலியல் இலஞ்சம்) (Quid pro quo), விசில் அடித்தல் அல்லது பாலியல் ரீதியான ஒலியை எழுப்புதல், ஆபாசமான மற்றும் அபத்தமான மொழியைப் பிரயோகித்தல், அடையாளமற்ற தொலைப்பேசி அழைப்பை ஏற்படுத்தல், விரும்பத்தகாத சமூகச்சார் அழைப்பை மீண்டும், மீண்டும் செய்தல், அவதூறுகள் மற்றும்

வதந்திகளைப் பரப்பல் மற்றும் அதைப் பற்றி அரட்டை செய்தல் (புறம்பேசல்) என வரைவிலக்கணப்படுத்தியுள்ளது

பாலியல் ரீதியான சைகைகள் என்பது ஒருவரை வெறித்துப் பார்த்தல், ஏளனமாக வெறுப்புடன் சாய்வாக நோக்குதல், கீழ்க் கண்ணால் பார்த்தால், கண்ணடித்தல் அல்லது பார்த்தல், பறக்கும் முத்தம் கொடுத்தல், நாக்கை சுழற்றுதல் அல்லது தனது உதட்டை நாக்கால் நக்குதல், கைகளால் / விரல்களால் பாலியல் ரீதியான செய்கைகள் செய்தல், பாலியல் ரீதியான செயல்களை நடித்துக் காட்டல் எனவும் காட்சிப்படுத்தல் தொடர்பாக மற்றும் கணனி காட்சிப்படுத்தலுடன் தொடர்புடைய பாலியல் சீண்டல் மற்றும் தேவையற்ற மின்னஞ்சல்கள், குறும்செய்திகள் அனுப்புதல் அல்லது பாலியல் தொடர்புடைய வெளிப்படையான நகைச்சுவைகளைப் பதிவிடல், அடையாளம் தெரியாத நபராகக் கடிதங்கள், மின்னஞ்சல்கள், கீச்சாகப் பதிவு (Twitter), பேஜர் குறும்செய்தி அல்லது குறுந்தகவல் அனுப்புதல், முறையற்ற ரீதியாக சமூக வலைத்தளங்களில் முன்னேறுதல் (advance), பாலியல் ரீதியான வரைபுகள், எழுதுதல், பாலியல் ரீதியான படங்கள், புகைப்படங்கள், சுவரொட்டிகள், நாட்குறிப்பு, கணினித் திரை வால்பேப்பர் அல்லது பாலியல் தொடர்பான வலைத்தளங்களை வெளிப்படையாகக் காட்சிப்படுத்தல், வேறு ஒருவருடைய பாலியல் தொடர்புடைய, அவர்களுக்கு தெரியாமல் அவர்களின் விருப்பமின்றி எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்கள் உட்பட பாலியல் சீண்டல்களினால் பெண் தொழிலாளர் முகம் கொடுக்கும் உளரீதியான பாதிப்புக்கள் மற்றும் அது எவ்வாறு அவர்களது பொருளாதாரத்தை பாதிக்கின்றது என்பதுடன், அது எவ்வாறு உற்பத்தித்துறையையும் பாதிக்கின்றது என்பதை விளக்கப்படுத்தியுள்ளது.

பாலியல் சீண்டலினால் ஏற்படும் இழப்பு என்ன

பாலியல் சீண்டல் செயல் என்பது ஒரு முக்கியமற்ற, வினோதமான, பாதிப்பற்ற செயலல்ல. பாலியல் சீண்டல் என்பது அச்செயலில் ஈடுபட்ட நபர் மற்றும் சம்பவம், சூழ்நிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நீண்ட கால எதிர்மறையான தாக்கத்தை கொடுக்கும்.

இது ஒரு பணியாளருக்கு பாதுகாப்பு மற்றும் செளகரியம், உடல் ஆரோக்கியம், உளவியல் நல்வாழ்வு, உற்பத்தித்திறன் (தொழில் ரீதியான), தொழில் நிபந்தனை மற்றும் தொழில் சூழ்நிலை மற்றும் அவள் அல்லது அவளின் உடலுக்கான உரிமை ஆகியவற்றில் மறைமுகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் எனவும், ஒரு ஊழியர் பாலியல் சீண்டல் காரணமாக அதிர்ச்சி, அருவெருப்பு, குழப்பம், கோபம், தாழ்மைப்படுத்தல், அவமானம், உதவியற்றநிலை, மனக்கடுப்பு, சுயபரிதாபம், பலவீனமாக பாதிப்படையக்கூடியவராக, மனக்கசப்பு, மனக்கலக்கம் மற்றும் மனஉளைச்சல் ஆகியவற்றுக்கு ஆளாகின்றனர். இது ஒரு ஊழியரை உளவியல் ரீதியான பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதனால் அவள் / அவளின் வேலையில் ஊக்கநிலையற்ற நிலை, வருகைத்தரமை மற்றும் உற்பத்தித்திறனை குறைத்தல் ஆகிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என விளக்கியுள்ளது.

ஒரு ஊழியருக்கு பாலியல் சீண்டலினால் தொழில் வாய்ப்பை இழத்தல், ஊழியர்கள் எரிச்சல் மற்றும் பதட்டத்தில் கோபம், பலமின்மை மற்றும் அவமானத்தை உணர்தல், சுயமரியாதையினை இழத்தல், சீர்குலைந்த உறவுமுறை, உளச்சோர்வு, மன அழுத்தம், உயர் குருதி அழுத்தம் மற்றும் வேறுவகையான மன அழுத்தம் தொடர்புள்ள நோய்களுக்கு உள்ளாகுதல், போதை மற்றும் மதுப் பழக்கத்தின் மூலம் ஏற்படும் துஸ்பிரயோகம் ஆகிய இழப்புகள் ஏற்படும். மேலும் அவர்கள் தனது வேலையை இராஜினாமா செய்யலாம். அதுமட்டுமன்றி தற்கொலை செய்தல் போன்றவற்றில் ஈடுபடலாம்.

ஒரு தொழில் தருநருக்குத் தனது ஊழியர் மீது ஏற்படுத்தும் பாலியல் சீண்டலினால் உற்பத்தித்திறன் குறைதல் (ஊழியர்களின் கவனம் உற்பத்தியில் இல்லாத காரணத்தால்), பலவீனமான அல்லது சேதப்படுத்தக்கூடிய தீர்ப்புகள் - impaired judgment, நிறுவனம் மீது நம்பிக்கையின்மை, ஊழியர்கள் கூட்டாக ஒற்றுமையாகச் செயற்படுதல் குறைதல், ஊழியர் தொழிலில் ஊக்க நிலையை இழத்தல், ஊழியர்கள் அதிகமாக வேலைக்கு வருகை தராமையே, High turnover of staff விபத்து ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் வேலைத்தளத்தில் அதிகரித்தல், திறமையான ஊழியர்களை இழத்தல், இடருக்கான செலவு தொடர்பான நிதிநிலை செலவு அதிகரித்தல், பாலியல் சீண்டலால் பாதிக்கப்பட்ட ஊழியருக்கான மருத்துவச் செலவு, நீதி செயற்பாடுகளுக்கான செலவு, நிறுவனம் பற்றிய எதிர்மறையான கருத்து உருவாகுதல், நிறுவனத்தில் பாலியல் ரீதியான பாகுபாடு உருவாகுதல் போன்ற இழப்புகள் ஏற்படும்.

வேலைத்தள பாலியல் ரீதியான பாதிப்புக்களை இல்லாதொழிக்கும் வகையில் அரசாங்கம் முன்னெடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உறுதிசெய்யும் வகையில் சமவாயம் 190 இனை உலக தொழிலாளர் ஸ்தாபனம் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது. இப்பிரகடனத்தில் இரண்டு நாடுகளே கையொப்பமிட்டுள்ளன. இலங்கை உட்பட பல நாடுகள் கையொப்பமிடவில்லை. இப்பிரகடனத்தில் கையொப்பம் இடும்படி இலங்கை அரசாங்கத்தினை நிர்ப்பந்திக்க வேண்டியுள்ளது. இது தொழிற்சங்கங்களினதும், தொழிலாளர்களினதும் கடமையாகும். இப்பிரகடனத்தில் இலங்கை கையொப்பமிட்டால் பாலியல் சீண்டல்கள் தொடர்பான புதிய சட்டமொன்றினை இலங்கை அரசாங்கம் உருவாக்க நேரிடும். அப்படி நடைபெறின், இலங்கையின் பெண் தொழிலாளர்கள் பாலியல் சீண்டல்களுக்கு ஆட்படாத தொழிலாளர்களாக பணியாற்றும் வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகையால் பெண் தொழிலாளர்கள் இவ்விடயம் தொடர்பில் தமது குரலை முதலாவதாக ஒலிக்கச் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

யோகேஷ்வரி கிருஷ்ணன்,
சமூக அபிவிருத்தி நிறுவகம் - கண்டி

පෞද්ගලික අංශයේ සේවකයින් සහ වෘත්තීය අයිතිවාසිකම්

- කේ. යෝගේෂ්වරී -

අපේ රටේ ජාතික ආදායමට ප්‍රධාන වශයෙන් දායකත්වය සපයන්නේ ඇඟලුම් කමරාන්තය, විදේශ රැකියා, තේ නිෂ්පාදනය සහ විශාල ශ්‍රම බලකායක් ඇති වතු අංශයයි. ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් කඳුකර ප්‍රදේශවලට අයත්ව සිටිති. ඔවුන් රට සහ පවුල සඳහා ආදායම් උත්පාදනය කිරීමේ ප්‍රධාන හවුල්කරුවන් ලෙස සැලකේ. ඔවුන් වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කරන නමුත් ඔවුන්ගේ ශ්‍රමය සඳහා ප්‍රමාණවත් වැටුප් නොගෙවන අතර අවම වැටුප ගෙවනු ලැබේ. ඔවුන්ගේ ශ්‍රමය ඉතා දරුණු ලෙස සුරාකනු ලැබේ. සතිපතා, මාසික, වාෂරීක නිවාඩු, සේවක අපරිසාධක අරමුදල, සේවක භාරකාර අරමුදල, පාරිතෝෂික, සනීපාරක්ෂක සේවා, කෑමට සුදුසු ස්ථාන සහ වැසිකිළි පහසුකම් නිසියාකාරව ලබාදී නොමැත. රැකියා ස්ථානයේ ලිංගික හිරිහැර ද පවතින අතර වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් ඔවුන්ට අහිමි වී ඇත.

ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් වෘත්තීය සමිති යටතේ වුවද අසංවිධිත කම්කරුවන් ය. මේ අනුව (සාප්පු හා කායරාල සේවක පනත) ඔවුන්ගේ වෘත්තීය අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වීම සාමාන්‍ය දෙයකි. සාප්පු, කායරාල, ආහාර කමරාන්තශාලා, සම්, ආහාර හා වෙනත් භාණ්ඩ ඇසුරුම් කිරීම සහ කුඩා කමරාන්තශාලා වල සේවය කරන අසංවිධිත කම්කරුවන් ද මෙයට ඇතුළත් වේ. ඔවුන්ට ව්‍යවස්ථාපිත හිමිකම් අහිමි වේ.

ඇඟලුම් කමරාන්තය සම්බන්ධයෙන් ගත් කල, රජය අවධානය යොමු කරන්නේ ආයෝජකයින්ට ලාභ ශ්‍රමය සහ බදු දිරිගැන්වීම් ලබා දීම කෙරෙහි පමණි. ඒ වෙනුවට එය කම්කරුවන්ගේ සුභසාධනය පිළිබඳ තැකීමක් නොකරයි. බොහෝ සේවා යෝජකයින් අවධානය යොමු කරන්නේ ලාභයක් ලබා ගැනීම සඳහා වන අතර වෘත්තීය අයිතිවාසිකම් කෙරෙහි අවධානය යොමු නොකරයි.

රටේ ආර්ථික සංවධර්නය සඳහා විදේශ රැකියා හෝ සංක්‍රමණික සේවකයින්ගේ කායර්භාරය වැදගත් ය. සංක්‍රමණික සේවකයන්ට වැඩි විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් ලැබෙන අතර පවුල සඳහා අමතර ආදායම, දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය, පවුලේ සාමාජිකයින්ගේ විවාහ සහ සමාජ සංවධර්නය ඇතුළු විවිධ අවශ්‍යතා සඳහා වන වියදම් සඳහා විවිධ ආකාරවලින් දායක වේ. නමුත් ඔවුන්ගේ වෘත්තීය අයිතිවාසිකම් සියල්ලම නීතියෙන් පිළිගනු නොලැබේ.

මෙම පෞද්ගලික, අසංවිධිත කම්කරුවන්ගේ දේශපාලන, ආර්ථික, සමාජීය හා සංස්කෘතික සමකාලීන තත්වයන් දෙස බැලුවහොත් ඔවුන්ව ජාතික සංවධර්නයේ ප්‍රධාන ධාරාවෙන් බැහැර කර ඇත. එනම් රාජ්‍ය ව්‍යුහයෙන් සහ රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණයන්ගෙන් බැහැර කර ඇත. අතීතයේ අපගේ බොහෝ අරගලවල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස අපේ කම්කරුවන් දිනා ඇති බොහෝ කම්කරු අයිතිවාසිකම්, ඔවුන් නීත්‍යානුකූලව

සහතික කළත්, ප්‍රායෝගිකව උල්ලංඝනය වී සුරාකෑමට ලක්ව ඇත. ඔවුන්ගේ වැටුප් රටේ අනෙකුත් කම්කරුවන්ගේ වැටුපට වඩා බෙහෙවින් අඩු ය.

පුද්ගලික අංශයේ සේවය කරන කම්කරුවන්ගේ වෘත්තීය අයිතිවාසිකම් නීතියෙන් ආරක්ෂා කර තිබුනත් එම අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වෙමින් පවතී. හේතුව, ඔවුන් සතුව ඇති වෘත්තීය අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව ඔවුන් නොදැන සිටීමයි. එබැවින් සියලුම පෞද්ගලික අංශයේ කම්කරුවන් කම්කරු අයිතිවාසිකම් භුක්ති විඳීමට නම් එම අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව දැනුවත් වීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

ඉහත සඳහන් වෘත්තීය ගැටළු සමඟ අප රාජ්‍ය සේවා හා සංවිධර්න ව්‍යාපෘති දෙස බැලුවහොත්, කඳුකර ජීවත් වන කම්කරුවන්ගේ ජනාවාස රාජ්‍ය සේවය යටතේ නීත්‍යානුකූලව ඇතුළත් නොවේ. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ප්‍රවාහන සේවා, යටිතල පහසුකම්, අධ්‍යාපන සේවා සහ පාසල් පහසුකම් ඇතුළු සියලුම රජයේ සේවාවන් නිසි පරිදි ලබා ගත නොහැකි අතර කඳුකර ජනතාව ජාතික සේවාවලින් බැහැර කරනු ලැබේ. වතුකරයේ රෝහල් ජාතික ප්‍රමිතීන්ට යටත් නොවේ.

මෙම සන්දහර්‍ය තුළ, අද ශ්‍රී ලංකාවේ සෑම දිස්ත්‍රික්කයකම පැතිරී ඇති කොරෝනා වසංගතයේ බලපෑම, කඳුකරයේ කම්කරුවන්ට තම වැඩ කටයුතු ආරක්ෂිතව සිදු කිරීමේදී බොහෝ අභියෝග වලට මුහුණ පා තිබේ. රෝහල් පහසුකම්, වෛද්‍යවරුන් සහ වෛද්‍ය උපකරණ නොමැතිකම සහ ඖෂධ හිඟයත් සමඟ කෝවිඩ්'19 අභියෝගයක් වී තිබේ. සනීපාරක්ෂක රෙගුලාසිවලට අනුකූලව කටයුතු කිරීමට ජලය නොමැතිකම, ඉතා අඩු දෛනික වැටුපක් සහිත කම්කරුවන් සඳහා මුහුණු ආවරණ මිලදී ගැනීමට අරමුදල් නොමැතිකම ඇතුළු අනෙකුත් ප්‍රායෝගික ගැටළු නිසි ලෙස විසඳීම සඳහා වතු කළමනාකරණයට සහ රජයට විශේෂ විධිවිධාන යෙදීම අවශ්‍ය වේ.

වතු ජනාවාස බොහොමයක් ප්‍රාදේශීය සභාවේ බල සීමාව යටතේ පවතී. එසේම, ප්‍රාදේශීය ලේකම් කායරාලය යනු එහි විවිධ අංශ හරහා මහජනයාට විවිධ සේවාවන් සපයන වැදගත් රාජ්‍ය ආයතනයකි. කඳුකර ප්‍රජාවට මෙම සේවාවන් පිළිබඳ සහ ඒවා ලබා ගන්නේ කෙසේද යන්න පිළිබඳ පැහැදිලි කිරීමක් ලැබෙන්නේ නම් ඔවුන්ට ප්‍රාදේශීය සභාව සහ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කායරාලය හරහා රටේ අනෙකුත් ප්‍රජාවන්ට ලැබෙන රාජ්‍ය සේවාවන් ලබා ගත හැකිය.

‘සංවිධර්නය’ යනු සමාජීය, ආර්ථික හා දේශපාලනික වශයෙන් ජනතාවගේ අවශ්‍යතා සපුරාලන සහ ජීවන තෘප්තියට මඟ පෙන්වන තීරණ සංවිධර්න පරිච්ඡේදනයක් සඳහා වූ ක්‍රියාවලියක් විය යුතුය.

අවදානම වැඩියි! ප්‍රවේශම් වන්න

නිරෝධායන ඇදිරි නීතිය අහෝසි කිරීමෙන් කොවිඩ් ව්‍යාප්තියට ඇති අවදානම අවමයැයි නොසිතන්න.

වර්තමාන **තත්ත්වය යටතේ** මතුව ඇති නිදහස තුළින් අනිවාර්යයෙන්ම තව තවත් අවදානම වැඩි වෙනු ඇත. මෙම අවදානම අවම කරගත හැකි වන්නේ අප ගනු ලබන ආරක්ෂිත ක්‍රම පෙරදැරි කරගෙන ය. එබැවින් පහත සඳහන් කරුණු සම්බන්ධව දැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන්න.

කෝවිඩ් 19 පාලනයට ජනතා සංවිධාන සඳහා මාර්ගෝපදේශයන්

සංවිධානය තුළ පූර්ණකාලීන සාමාජිකයන් සඳහා:

- කොවිඩ් විරෝධී එන්නත් දෙකම ලබාගත් අය පමණක් කාර්යාලයේ සේවයට වාර්තා කිරීමට අවසර දෙන්න.
- කාර්යාලයට ඇතුළුවීමේ දී හා පිටවීමේ දී සබන් යොදා හෝ දෑන් පිරිසිදු කරනු ලබන ද්‍රාවණයකින් හෝ සේදීමෙන් අත් පිරිසිදු කර ගැනීමට ඉඩ සලසන්න.
- කාර්යාලය තුළ දී මීටර් දෙකක් දුරින් සේවා කටයුතු වල යෙදීමට සලස්වන්න.
- **මුඛ වැස්මක් හැනි වූ විට හෝ අපවිත්‍ර වූ විට එවැනි සේවකයන්ට ලබා දීමට හැකිවන සේ අතිරේක මුඛ වැස්ම කීපයක් කාර්යාලයේ ආරක්ෂිතව තබන්න.**
- තේ පානයේ දී සහ ආහාර ගැනීමේ දී තනි තනිව ආහාර ගැනීමට සලස්වන්න.
- දුරකථන සහ අනිකුත් භාණ්ඩ පරිහරණයේ දී රෝගය බෝවීමට ඇති ඉඩප්‍රස්ථාවන් ඇති කර නොගැනීමට වගබලා ගන්න.
- සුඵ අසනීප ගතියක් හෝ ඇත්නම් සේවයට පැමිණීමට ඉඩ නොදෙන්න.
- කාර්යාලයට ඇතුළුවීමේ දී හැකිනම් ශරීර උෂ්ණත්වය බලා කාර්යාලයට ඇතුළු කරගන්න.
- මුඛ වැස්ම නාසය හා මුඛය වැසෙන සේ පළඳ ඇත්දැයි නිරීක්ෂණය කරන්න.

බාහිර පුද්ගලයන් හා සබඳතා පැවැත්වීමේ දී

- ඇතුළුවීමට පෙර ශරීර උෂ්ණත්වය පරීක්ෂා කරන්න.
- අත් පිරිසිදු කර ගැනීමට අවශ්‍ය දෑ සපයා අත් පිරිසිදු කරගන්නේදැයි නිරීක්ෂණය කරන්න.
- මුඛ වැස්ම නිසියාකාරව පැළඳීමට උපදෙස් දෙන්න.
- අමුත්තන්ට රැඳී සිටීමට වෙනම ස්ථානයක් සුදානම් කරන්න.
- **අමුත්තන් සඳහා උපදෙස් හොඳින් පෙනෙන තැනක ප්‍රදර්ශනය කරන්න.**
- අමුත්තන් පිළිගන්නා නිලධාරී අවශ්‍ය පුද්ගලයා විමසා ඔහුට/ඇයට දැනුම් දෙන්න.
- කාර්යාල නිලධාරියා අමුත්තා රැඳී සිටින ස්ථානයට පැමිණ ඔහුට/ඇයට අවශ්‍ය කාර්යය සපුරා දීමට ඉඩ සලසන්න.
- අමුත්තා කාර්යාලය තුළට ගැනීමෙන් වළකින්න.
- මොනයම් හෝ රෝග ලක්ෂණයක් ඇති පුද්ගලයෙකුට කාර්යාලයට ඇතුළුවීමට ඉඩ නොදෙන්න.
- **පානීය ජලය ජලය ද ඉවත දැමිය හැකි කෝප්ප ද හැකිනම් තබන්න.**
- **අමුත්තෙකු පැමිණ ගිය පසු එම ස්ථානයට විෂබීජනාශක දියර ඉස පිරිසිදු කිරීමට කටයුතු යොදන්න**

විශේෂ සහා රැස්වීම්:

- කාර්යාල සේවකයෙකුට යම්කිසි රෝග ලක්ෂණයක් ඇතිබව පෙන්නුම් කරන්නේ නම් ඇන්ටිජන් පරීක්ෂණයක් හෝ පී. සී. ආර්. පරීක්ෂණයක් කොට ප්‍රතිඵල දැනගන්න.

- මෙවන් තත්ත්වයේ අය හමුවුවහොත් පලාතේ සෞඛ්‍ය වෛද්‍ය නිලධාරීට හෝ මහජන සෞඛ්‍ය පරීක්ෂකට දන්වා ඔවුන්ගේ උපදෙස් අනුව කටයුතු කරන්න.
- ආසාදිතයන් හා ආශ්‍රිතයන් හඳුනාගෙන නිරෝධායනයට යොමු කරන්න.
- රෝගය සුව වූ පුද්ගලයන් සම්බන්ධයෙන් විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වා පසු විපරම් කරන්න.

රෝගය වලක්වා ගැනීම සඳහා:

- නිරන්තරයෙන් දෑත් සබන් යොදා සෝදන්න.
- නාසය, මුඛය හා ඇස් ඇල්ලීමෙන් හැකිතරම් වලකින්න.
- පුද්ගලයන් එකිනෙකා අතර මීටර **දෙකක** දුර පවත්වා ගන්න.
- හැකි පමණ කණ්ඩායම් රැස්වීම්වලට නොයන්න.

Statement against war

No war in Ukraine! No war anywhere!

People's Health Movement Sri Lanka strongly condemn the full-scale military invasion of Ukraine by Russia. We express our solidarity with the people of Ukraine and peace movements and peace activists in Ukraine, Russia and internationally, as they resist the war.

A war would undermine efforts at global cooperation. We already see the immediate consequences for the civilians with the latest deterioration of the eight years of conflict in Donbas region. It would lead to a massive number of victims and deaths, injuries and severe emotional distress among civilians and military in the countries concerned. It would cause significant deterioration of infrastructure and the ecosystem, an economic crisis and mass displacement of people. A war would lead to an increase in military spending, while resources are much needed to address pressing global issues, such as the climate crisis and the COVID-19 pandemic. Especially when armed conflicts are not inevitable. Given the technologies available for warfare today, among them huge arsenals of nuclear weapons, de-escalation is the only way forward.

We are strongly concerned about the health and humanitarian needs of the people who suffer the consequences of the ongoing conflict.

Peace is a choice that all parties in the conflict must commit to now!

Diplomacy is the only real method for conflict resolution!

No to war in Ukraine!

Cartoon

Idea : Mr. Sirimal Peiris

Art : Thilakawaedane

(The existing economic crisis and shortage of necessities have been a hindrance for the health promotion.)

ජනතා සෞඛ්‍ය සංසදය

සර්වෝදය නගරෝදය මධ්‍යස්ථානය

අංක 155 ඒ. වෛද්‍ය ඩැනිස්ටර් ද සිල්වා මාවත කොළඹ 08

• **ජාතික සංවිධායක සර්වෝදය**

- **සම්බන්ධීකරණ සංවිධාන**
- 1. රජයේ මුද්‍රණශිල්පීන්ගේ සංගමය
- 2. සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපන වෘත්තිකයන්ගේ සංගමය ජනාවබෝධ කේන්ද්‍රය
- 3. විකල්පීය ජනතා සෞඛ්‍ය ක්‍රියාකාරීත්වය
- 4. සතෙක්දය
- 5. ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ සෞඛ්‍ය සේවා සංගමය
- 6. කොමියුනිස්ට් පක්‍ෂය
- 7. සම සමාජ පක්‍ෂය
- 8. සවිස්ථිත කාන්තා සංවිධානය
- 9. ප්‍රජා අධ්‍යාපන මධ්‍යස්ථානය
- 10. ග්‍රාම සහ ප්‍රජා සංවර්ධන සහයෝගිතාව
- 11. විකල්පීය ජාතික කාන්තා සංවිධානය
- 12. ඒකාබද්ධ සමාජ සංවර්ධන පදනම
- 13. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වාමාංශික පෙරමුණ
- 14. අවන් ශ්‍රී ලංකා
- 15. සංස්ථා සම්ප්‍රකාර සහ වෙළඳසේවා සංගමය
- 16. ජාතික ක්‍රිස්තියානි මණ්ඩලය
- 17. එස්.සී.අයි
- 18. ක්‍රිස්තියානි කම්කරු සන්ධානය
- 19. මොන්ග්‍රා
- 20. පල්ලේ ශ්‍රී ලංකා
- 21. ජනතා සෞඛ්‍ය ආරක්‍ෂක සංගමය
- 22. බුලත්කොහුපිටිය සංවර්ධන කේන්ද්‍රය
- 23. රුහුණු ප්‍රජා සංවර්ධන කේන්ද්‍රය
- 24. ප්‍රජාශක්ති සංවර්ධන පදනම
- 25. රතු කොඩි සංවිධානය
- 26. සමාජවාදී පක්‍ෂය
- 27. අනාගතේ අපේ අතේ
- 28. ලක්කුණේ මව්වරු හා දියණියෝ
- 29. ඩාබ්ලු සාමුහිකය
- 30. ධීවර සහයෝගිතාවය
- 31. මහජන පක්‍ෂය
- 32. ප්‍රජා හා පාර්සර්ක සංවර්ධන පදනම
- 33. දේවසරණ කේන්ද්‍රය
- 34. උච්චලේඛන කාන්තා ගොවිසංවිධානය
- 35. ශ්‍රමඅභිමානි
- 36. ගැමි පහන
- 37. රූමස්සල පරිසරය සුරැකීමේ සංවිධානය
- 38. ශ්‍රී ලංකා මහජන සාම පදනම
- 39. ස්වයංසේවක දේශීය බීජරැකගැනීමේ ගොවිසමිතිය
- 40. නැ/වික්සත් කාන්තා සංවිධානය
- 41. යහපත් වැඩෙරාගේ සංක්‍රමණික ආයතනය
- 42. දීර්ඝකත සංවිධානය
- 43. සර්ව
- 44. හිවිරරා
- 45. පොසිටිව් විමෙත්
- 46. ලංකා +
- 47. වික්සත් සමාජවාදී පක්‍ෂය
- 48. වහිතා ශ්‍රම ඒකකය
- 49. සත්සෙත
- 50. ජේඩ්
- 51. 16 +
- 52. විමෙත් ඉන් ඇක්ෂන්
- 53. ගැමි සේවා සෙවන
- 54. ඡවේත ව්‍යාපාරය
- 55. යහපත් සෞඛ්‍යයක් සඳහා වන ජනතා ව්‍යාපාරය
- 56. ග්‍රාමීය කාන්තා පදනම
- 57. වික්සත් කම්කරු සම්මේලනය

අතිගරු ජනාධිපතිතුමන්,
ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය,
කොළඹ 11,
2022.03.25

අතිගරු ජනාධිපතිතුමණි,

ඖෂධ මිල ඉහළයාම හා බැඳේ

පවත්නා තත්වය තුළ ඖෂධ මිල 29% කින් ඉහළ යාම කිසිසේත් ශ්‍රී ලංකා ජනතාවට විදේශගැනීමට නොහැකි තත්වයක් උදාකර ඇත.

50% කට වැඩි රෝගීන් ප්‍රමාණයක් පෞද්ගලික වෛද්‍ය සේවාව මගින් ප්‍රතිකාර ගනු ලබන තත්වයක් තුළ මෙය කිසිසේත් දරාගත නොහැක.

එමෙන්ම නිදන්ගත රෝග සඳහා වැඩිහිටි ජනගහනයෙන් විශාල පිරිසක් පෙළෙන තත්වයක් තුළ ඔවුන්ට ක්‍රමවත්ව නිසි පරිදි ඖෂධ ලබාගත නොහැකි වුවහොත් මරණය කරා ගමන් කිරීම වැළැක්විය නොහැක.

මේ සම්බන්ධයෙන් ඔබතුමන්ගේ අවධානය යොමුකොට ඖෂධ සඳහා සහනයක් සහ සාධාරණයක් ලබාදී ඖෂධ මිල පහත දැමීමට අවශ්‍ය පියවර ගන්න ලෙස ගෞරවයෙන් යුතුව ඉල්ලා සිටිමු .

ස්තූතියි,
මෙයට ජනතා සෞඛ්‍ය සංසදය වෙනුවෙන්,

සිරිමල් පිරිස්
උපදේශක

මේනු ද සිල්වා
කැදවුම්කරු

පිටපත් - ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමන්

මව් තුමියනි ඇන්ජලා,
මිනිස්කම, සාමය ,සාධාරණය ,සත්‍යය සොයා යන මගෙන,
ඔබෙන් උගත් පාඩම් තුල , මා ලැබූ පන්තරය
මෙතෙකැයි සීමා මායිමක් නොපෙනේ. සවිමත් පදනමක් විය මා හට විය.
ඔබ විවර කළ දොරටුවෙන් ඇතුලු වූයෙමු අප,
සත්‍යය, සාධාරණය, සංහිඳියාව මත මිනිස්කම සොයා
එමගෙනි සැරිසරන ඔබ සමග,
සිටින්නෙමු..... සැමදා
අපත් .

පද්මා පුෂ්පකාන්ති

Events Diary

17 February 2022 Article published on Daily Mirror newspaper "SERVE to the fore Empowering women to grow with confidence"

Link to the online newspaper article: <https://www.dailymirror.lk/news-features/SERVE-to-the-fore-Empowering-women-to-grow-with-confidence/131-231203>

8th March 2022 - International Women's Day

Organisations around the country celebrated the International Women's Day with their messages focusing on various aspects of the prevailing global and local situation. Here we present some of the events organized by our partner organizations and international events.

"Liya Abhimani"

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වාමාංශික පෙරමුණේ ලිය අබ්මානී කන්තා කමිටුව මගින් මෙවර මාර්ච් 08 දිනට යෙදී තිබූන ජාත්‍යන්තර කාන්තා දිනය සැමරීමේ උත්සවයක් කොළඹ සමාජීය කේන්ද්‍රයේ දී පැවැත්වීය. ඒ සඳහා විශේෂ ආරාධිත දේශනය සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ අධ්‍යක්ෂිකා

වෛද්‍ය ජානකී විදානපතිරන මැතිනිය විසින් පවත්වන ලදී.

වෛද්‍ය ජානකී විදානපතිරන මැතිනිය දේශනය සඳහා සම්බන්ධ කරන ලද්දේ ජනතා සෞඛ්‍ය සංසදයේ ප්‍රධානත්වයෙනි.

[Sinhala]

කාන්තා සංවධර්න පදනම.කුරුණෑගල .

මාතෘ 8 ජාත්‍යන්තර කාන්තා දිනය මෙවර සැමරීමට සිදුව ඇත්තේ එක් පැත්තකින් වසංගත තත්වයකින් පීඩාවිදින ගමන් තවත් පැත්තකින් යුක්තේන්‍ය සහ රැසියාවන් යුද්ධයට පැටලී සිටින අවස්ථාවකයි. ඕනම වාසන තත්වයකදී වැඩිපුර පීඩනයට පත්වන්නේ කාන්තාවන්ය.ඒ නිසයි ස්ත්‍රීන් යුද්ධයට විරුද්ධ වන්නේ .1975 වසරේදී ස්ත්‍රීන්ගේ දිනය ලෙස නම් කළේ ඇමරිකාවේ විකාගෝ නුවර ඇගලුම් සේවිකාවන්ගේ උද්ඝෝෂණයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙසය. මේ සමරණ ස්ත්‍රී දිනය සැනකෙලියක් නොවන්නේ ඒ නිසාය.රටේ ආර්ථිකය ඔසවන ස්ත්‍රීයට අද පවතින්නේ කුමන තත්වයක්ද වතුකම්කරුවන් ගේ වැටුප 1000ක් වුවත් එයත් ලැබෙන්නේ කඩන තේදලු කිලෝග්‍රෑමට අනුවයි. ඇගලුම් ක්ෂේත්‍රය ගත්තත් එලෙසමයි සොවිවම්වැටුපට තම තරුණ කාලය ගත කරයි. විදේශගත කාන්තාවන්ගේ තත්වයද ඊටත් වඩා අනාරක්ෂිත බවක් පෙන්නුම් කරයි.. ගොවි ක්ෂේත්‍රයේ සමාන වැඩට අසමාන වැටුප් ලැබීම දකින්නට ලැබීම කණගාටුවට කැණකි. රටේ ජාතික ආදායම උපයන මේ ස්ත්‍රීන් ශුමය සුරාකන වහල් සේවයේ යෙදෙති.

වැඩ ලෝකය තුළ හිංසනය දුරලීමේ ජාත්‍යන්තර ගිවිසුම තවමත් ශුඛ ලංකාව අපරානුමත කර නොමැත.2020 වසරේ මුල්දින 15 තුළ ස්ත්‍රී දුෂණ 142 වාර්තා වි ඇත.සාතනය වන ස්ත්‍රීන් ගෙන් වැඩ ගණනක් වාර්තා වන්නේ තම පුරුෂයා හෝ පෙම්වතා අතින් මරුම් කති. උසාවි වල විසදීමට බොහෝ ජුමාද වන්නේ ස්ත්‍රීන් හා දරුවන් වින්දිතයන් බවට පත් වූ නඩු බව පසුගියදා වාර්තා විය.

1893 දී ඉංග්‍රීසින් විසින් හදුන්වා දුන් ගබ්සා නීතිය තවමත් පවතියි.ශුඛලංකාවේ දිනකට නීති විරෝධී ගබ්සා 800 ත්1000ත් අතර සිදුවේ. මෙයින් ජීවිත තප්ථනයට මුහුණ දෙන්නේ ස්ත්‍රීන්ය.එයට විරුද්ධ වනවා කියන්නේ නීති විරෝධී දේවල් වලට අනුබලදීමකි.

පසගිය දශක 3ක කාලයක් තුළ ස්ත්‍රීන්ගේ ජයග්‍රහනයන්ද නැතුවාම නොවේ. 1988 රාජ්‍ය සේවයේ නියුතු ස්ත්‍රීන්ට මාස 3ක මාතෘ නිවාඩු ලැබීම සහ පෞද්ගලික අංශයට දින84 ක මාතෘ නිවාඩුවලැබුනේ ඉන් වසර 30 කට පසුවය.එය 2018 දිය .2005 ගෘහස්ථ හිංසන පනත සම්මත විය.2018 දී

පළාත්පාලන ජන්දයේදී ස්ත්‍රී නියෝජනය සියයට 5ක කෝටාවක්ලැබීමයි. තවත් බොහෝ ජයග්‍රහනයන් අප දිනාගත යුතුව ඇත.සමානාත්මතාවයේ පරම්පරාවක් ඇති කිරීම අප සියලුදෙනාගේ යුතුකමක් හා වගකීමක් වන්නේය.

හද්‍යා වික්‍රමසිංහ .

[English]

Women’s Development Foundation – Kurunegala

This year, International Women's Day comes at a time when Ukraine and Russia are at war and on the other hand the world is plagued by the pandemic COVID-19. Women are the most vulnerable in any catastrophic situation, which is why women oppose war. In 1975, 8th March was officially announced as the International Women’s Day as a result of the 1908 strike of the International Ladies Garment Workers Union in United States. Which is why it is not celebrated joyously. The situation of ground level working women in the Tea industry and the garment industry is miserable being major contributors to build up the economy of the country. They get paid a lesser wage of LKR 1000 per day for all the hard work they do. The beautiful youth of these hard-working women is wasted for the insanely less salary as such. The situation of expatriate women is even more insecure and worse. Similarly, it is unfortunate to see unequal pay for equal work in the agricultural sector. These women, who earn the national income of the country, are engaged in slave labor to exploit labor.

Sri Lanka has not yet ratified the International Convention for the Elimination of Violence in the Workplace. In the first 15

days of 2020, 142 rapes were reported. Among these, the vast majority of women are killed by the husband or the boyfriend. Furthermore, it was recently reported that cases where women and children have become victims are often too late to get

Women's achievements over the past three decades are not insignificant. In 1988, Women in the public service got 3 months maternity leave and the private sector got 84 days maternity leave. The Domestic Violence Act was passed in 2005. During local government elections in 2018, the representation of women was increased up to 25 percent.

resolved in the courts. The abortion law, introduced by the English in 1893, still exists. Between 800 and 1,000 illegal abortions occur daily in Sri Lanka which is life threatening for women. Opposing the law is an endorsement of illegal activities.

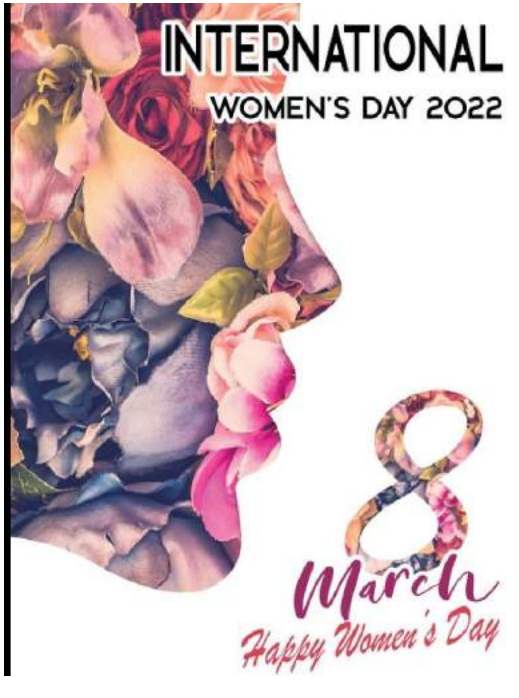
As women, we have many more victories to achieve. It is the duty and responsibility of all of us to create a generation of equality.

Bhadra Wickramasighe

SERVE

රටකි, දැයකි, ලොවකි ඇය යන තේමාව යටතේ ජාත්‍යන්තර කාන්තා දිනය 2022 සැමරීම නිමිත්තෙන් සවර් ආයතනය විසින් උත්සවයක් 2022-03-08 දින සංවිධානය කර තිබිණි. මොරටුව ප්‍රාදේශීය ලේකම් තුමිය, ඉංගො උඩවත්ත මහත්මිය ප්‍රධාන ආරාධිත අමුත්තිය ලෙස සහභාගී වීහි. කාන්තාවක් ලෙස සමාජයේ තිබිය යුතු නිසි තැන සහ එය ලබා ගැනීමට කාන්තාවක් බලසතු විය යුත්තේ කෙසේද යන්න පිලිබදව ඇය මෙහිදී සාකච්ඡා කලේය.

Celebrating International Women's Day 2022

Imagine a gender equal world. A world free of bias, stereotypes and discrimination. A world that's diverse, equitable, and inclusive. A world where difference is valued and celebrated. Together we can forge women's equality. Collectively we can take action for equality.

සමාජ ක්‍රියාකාරීත්වයන් ලෙස
කාන්තාවගේ භූමිකාව. (ජාත්‍යන්තර
කාන්තා දිනයට සමගාමීව.)

ඡායා ශ්‍රී ලංකා
සජීවනී අඛණ්ඩ

වින්දා දේවනාරායන
විධායක අධ්‍යක්ෂ - RED

අනුෂා වික්‍රමාරච්චි
Transparency International
Sri Lanka

@knowthelawSL
@knowthelawSL
@knowthelawsl

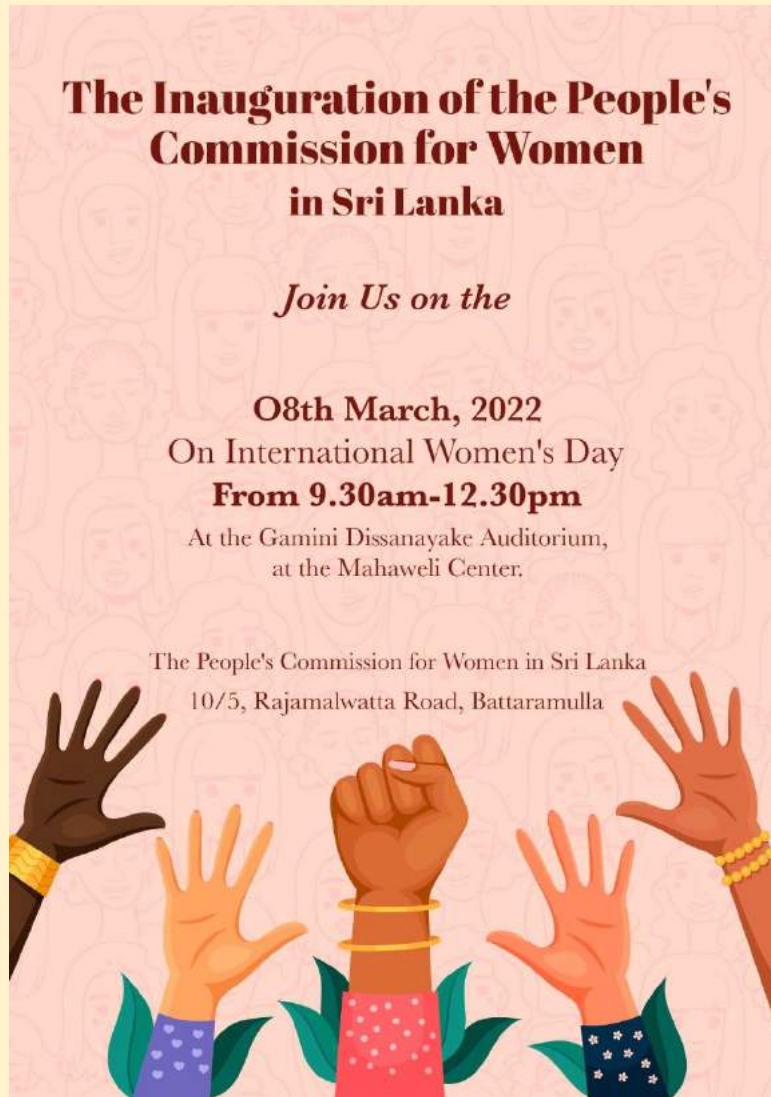

මෙහෙයවීම
ඵරංගා දිසානායක

This Tuesday (08th) at 7.00 PM
'Know the Law' Facebook පිටුව හරහා සජීවීව

“Savisthri”

Link to the Facebook live video record:

<https://www.facebook.com/VisuraMedia/videos/361777059128569/>

තොඩ්ඩිගේ... ලේක කිසවක

අතරමි ක්ෂමතවල හා නිදහස් වෙළඳ කලාපවල අපි ගැනෙහි සියලුම 700 වැනියි.
ගේ - රබර් වැනිලිකරණේ ගැනෙහි සියලුම 80 ට නිවැරදි.

මැද පෙරදිග ගිනි කඹුර කඹුර මොදුර වර්ග අති බහුතරයක් කාන්තාවන්.

මේ රටට වැඩියෙන්ම මොදුර නොයො දෙන්නේ අපි කාන්තාවන්.

උදේ දවල් රැ. නැතුව පාම්පුකුන්ට හානි කන්නේ රටට මොදුර ගන්නේ අපිටුවට දෙකට මහන්සි වෙන කාන්තාවන් වන අපි ගැන කිසිම සැලකිල්ලක් නැති වැරදි ආණ්ඩුවක්ම, අවසාන අවසාන පරිදි දෙකට රටින් ගන්නා ගෙන අපි නොයො දෙන මොදුර කාන්ති කෙරෙහි. ඒවගින් ලොකුට මාමරක් ගැනෙහිවා. අන්තිමට අපට පරමානුකූල වැනිකරණයේ කෙරෙහි.

විදේශ විනිමය හිඟය අවබුදනය බවට පත්වීමෙන් වළකා ගැනීමට ගනනාලන ආණ්ඩුවටත් පැළඳුම් තිබුණේ නැත. කොරකම නොකර හිරිහෙර නැත. ඒ නිසා කොට්ඨාස රාජපක්ෂ 2019 නොවැරදිව පනාධිපති වෙනමට මහ බැංකුවේ තිබුණේ මොදුර මිලියන 7,500 යි. නිසා පොදු ගෙවින්නේ ඉන්ධන හා ගෑස්, බෙහෙත් වර්ග, අනාගතයේ පාලනාධිකාරී කැණීම්, වගාවට පොහොර පිරිටටත් ගොවිවා ගන්නේ මොදුර තිබුණේ එපමණයි.

මේ අතරමගේ කෝවිඩ්-19 ව්‍යංගනය අව නිසා ආණ්ඩුව විදේශ විනිමය අවබුදනය රටේ ආර්ථික අනෙකුත් අවුරුද්දක් ඒකර කෝවිඩ්-19 ව්‍යංගනයෙන් වසා ගත්තා. නිසා පොදු ගෙවින්න, අනාගතයේ කාණ්ඩ ගොවිවා ගන්න ඉන්ධනවෙන්, බාගලාදේවෙන්, වනගෙන් නිසා අධාර ඉල්ලා ගිනිමක් හිසා. ඒත් හිස අවුරුද්දේ නොවැරදිව අවසන් වෙනමට ඉතිරිව තිබුණේ මොදුර මිලියන 1,580 යි.

පසුගිය අවුරුද්ද දෙකේ මොකද්ද උනේ?

කිසිවක් පෙනවම ගිනුම විධියට උනේ නැත. නොවන බවත් දැන් පැහැදිලියි. කෝවිඩ් පාලනයෙන් කනාට පටන් ගත්තම අන්විපත්-පිපිආර් පටන්ගෙන, නිවැරදිවැනග, වන්නන්කරණය ඇතැම් ගැමි දෙයකම විනාද දුෂණ ඇතුළත, ඇලෙනවා.

අම්පාගේන් වගකෙන් දිගත් වුනු මුදල්ම විරෝධය වෙද්දු නැරි තරහා කෝවිඩ් ව්‍යංගනය පාලනය කිරීමේ ගිරිදේශ දක්වා මුදල්ම විරෝධයකට පෙරුන ගත්තා. පාක්කු ඉට්ටා ප්‍රහාරයේ පරික්ෂණත් නිරිතට නොකෙරෙනවා කියලා දැන් කනෝලික පනතාවන් දෙමළ පනතාව වගේ පානකන්තර සහය ඉල්ලනවා. දුම්රියට වැඩිකාරයින්ට හවු පැවරීමත් කඩා පැවරු හවු පනතා විස්මාසන තහවුරු වෙන විධියට කෙළවර කෙරෙන බව පෙනෙන්න නැත. පටිපර විනාශය, කැලෑ අනවසරයෙන් කැපීම්, හිඟ විරෝධී වන පසුත් දඩගම් කෙළවරත් නැත. මහ බැංකු අධිපති ඉතිරිව තිබෙන විදේශ විනිමය කෙරෙහිමත් වර්ග හිත විධියට දුම්රියට පරිකරණය කරනවා කියලා දැන් තිබෙනවා.

කනාට අපි කෙළවරක් ඉටු.

මේ ආර්ථික බිඳ වැටීම් පදනා ආණ්ඩුවට විපසුම් නැති බව පිළිගැනීමක් වශයෙන් මෙවර 2022 අගවස මගින් ආණ්ඩුව රාජ්‍ය සේවයට රුපියල් 5,000 ක් ලබා දුන්නා. පොදුගිනුම අංශයට වස ලබා දෙන්නට සියලුම ගන්නන් නැත. කෝවිඩ්-19 ව්‍යංගන තත්වයට වැඩියට පොදු ගෙන සේවකයින් ඉවත් කරමින් අවු මුද්ලිය කඩාබැරකින් වැඩි හිඟපාලනයක් සමග වැඩි ලාභයක් ගන්නා සාම්ප්‍රදායික රුපියල් 5,000 ක වැටුප් දීමනාව සේවක සේවකාවන්ට ලබා දෙන්න කියලා ආණ්ඩුව අතරේ උනේ. අපට වීන නොදන්නා වර්ගත් නෙවෙයි. පොදුගිනුම අංශයේ විලාශ අරමුදල් නැවැත්වීම අසල් හල්ලි විකුණා කරන අර්ථසාධකවේරිය සියලුම 25 ක ආධාර බද්දක් ගනනා රුපියල් මිලියන 80 කට වැඩිය අපෙන් මංකොල්ලු කන්න ගනවා.

කනාටට පමණක් නෙවෙයි, ඇත්ත විවිධයෙන් මේ ගැමි සමාජ විනාශයකින්ම අවසන් වශයෙන් පිඩාටට පත් වන්නේ, අනර්ථය වන්නේ දුරකින් හා කාන්තාවන්. වීන ලෙලික සහනයක්. මේ වෙනමට සියලුම 24 කින් ඉහල කැලෑ ඇති බඩු මිල නිසා අනර්ථය වෙන්නේ කාන්තාවන්. ඉලුම් පිලුම් සලකා ගැන් ගිනි උනමට ඒ සහනයක් කාන්තාවන්ට. පුද්ගල අවසන් උනාට පත්වේ අනුරුද්දෙන් කෙරෙන ගිනිගෙන් පියා, ස්වාමි පුරුණයා, සමෝදරයා කොට දෙන්න නිසා උතුරු-නැගෙනහිර කාන්තාවන් නොකඩවා ඉල්ලා සිටින්නේ ඒ හිඟය ඒ පුදුම මර නිසා. මවුටට විදුන්නට සිදුවන පීඩනය, අකමර, ගිංසන හිසයි.

වර්ග පිඩා, අකමර, හිසන කිදහස් වෙළඳ කලාපවල, ඇතැම් කම්හල්වල සේවකවන්ටද අන්විද්දක්වට සිදුවන අවස්ථා ඇති බව අපි කවුරුත් දන්නවා. මොහෝ ලිංගික බලපෑම් සේවක කලාපවලට මෙවලම් වශයෙන් කොට ගන්නා බවත් අපි දන්නවා. කාන්තා කම්කරුවන්ට වැඩපලේ පමණක් නෙවෙයි යන වීන අකමරකත් වගේම පිඩාකාර තත්වයක් තිබෙන බව පානකන්තර කම්කරු සංවිධානය පිලිගන්නවා. ඒ නිසා තමයි 180 සම්මුතිය ගිනි සම්මත කළේ. ඒ සම්මුතිය අතරතුරින් කටයුතු හිස අවුරුද්දේ කම්කරු ඇමති පොරොන්දු උනාට කෙරෙහිව නැත.

පාක්කු ප්‍රහාරය සම්බන්ධව සැකපිට අත් අඩංගුවට ගන ලැබූ දෙකකට වැඩි තවමත් රටේ තවමතෙක ඉන්න රැකවින්නේ අම්මාවරුන්, පාර්ශ්වවන් හා සමෝදරයන්ගේ ආදාමවලට, ආරක්ෂාවට, පිරිත වලට සිදුවන්නේ කුමක්දැයි කිසිවකු කොතා බලනවාදැයි සැකයි.

මොහෝ පිරිත් අත්අඩංගුවට ගන ලබන්නේ මීට අවුරුදු 43 ට කලින් උතුරු-නැගෙනහිර තරණ කන්දේ කලුලි කිසිපයක් ගෙන කිසිමක් "කාඩ්කාලික" පනතක් ගැන සම්මත කර ගන ලැබූ "ලක්ෂවදය වැදගත්වීමේ පනත" යටතේයි. ඒ පනත යටතේ කිසිම වේදනාවක් නැතිව අවුරුදු 10-12 රටවලට ගෙන ඉන්න කරණයක් දැන් මැද වයස් වැඩිවීරින්න.

රිලකට වෙන්නේ මොකද්ද කියලත් බලලුද?

වරින් වර දිනකට පැය 02 ක් වැඩ කෙරෙන වැඩවිල මණ්ඩලයේ බලධාරීන් මීට සති 03 ට පමණ කලින් පොදු පහසුකම් මණ්ඩලයෙන් අවසර ඉල්ලුවා. ඒ පැය 02, පසුව පැය 04 ක් පහසු දැන් පැය 06 ක් දක්වා දීර්ඝ කරනවා. වැඩට ගේනව වැඩු බලාගාර ක්‍රියාත්මක කරන්න වගේම නැතැයි කියලා දැන් බලධාරීන් වර්තමාන කියනවා. මේ වගේම සියලුම ආණ්ඩුව විපසුම් නොදෙන නිසා පොදුගිනුම ගිනි රට හිමියන් මවුගන්නේ ඔක් ධාරිතා සියලුම 50 කින් අඩු කරන බව කියනවා. ඒ අතර ගම්නා ගම්නා ගැටිලි නිසා මහ බැංකු අධිපති ගෝපනවා කරනවා රාජ්‍ය සේවය සලකා වැඩ සිටියදී 04 ක් කරන්න.

ඒ සියත්ගමන අවුලක් අන ලුන

කාඩ්කාලි පොහොර කනා වලට අම්තරවා, ඒකලු පැතිරී ගියා නොවත් විනාද සංවිකාරීකාරී යනු තත්වයේ කුඹුරු කකස් කර ගන්න ලියකිරි නැති වෙයි.

නොවිටට නොව වනාවට වතුර නොමිපකර වගා කරන්නන් කිරි වෙයි.

ආණ්ඩු ප්‍රවාහනයත් මිටි ප්‍රවාහනය වගේම අඩාල වෙයි. රාජ්‍ය සේවය දින 04 ක සතික කලපොත් කලාප අධිකාරී කාර්යාල සිතියම් දින 04 වැඩ කරද්දී ගුරු සේවය දින 05 ම පාසල් පවැත්විය යුතුද නැත්නම් සුළුගේ අඩාල උන අධිකාරීකාරී වෙන්නේ මොකද්ද?

පාම්පුකුන් ක්ෂමතවල වැඩ කරන්න කොහොම කැපුම් කරයිද? සේවක අතට වෙන්නේ මොකද්ද?

මෙහෙම ගිලුවම මේකමනා පංජාලයක් කෙල්ලේ. ඒ නිසා මෙවර පානකන්තර කාන්තා දිනය කියන්නේ කාන්තා ගැටිලි සමාජ ගැටිලි වශයෙන් පරිහික සංවාදනකට ගන්න වෙන විකේශ දිනයක්.

ලුක්කාවදය වැදගත්වීමේ පනතේ සිට පිරිවීමේ මර සහ කාන්තාවන්ට සිදුවන සියලු අසාධාරණකම් වීන නොන්නට ගෙන රට හල්ලේ සියලුම සියලුම පැවරෙන දිනයක්.

වැඩපලේ, හම්ගලේ, පාර්ශ්වයේ, ගම් අම්මලා, අක්කලා, නංගිලා, පමණක් නෙවෙයි අයිලලා, මල්ලිලා, ක්වාම්පුරුගේන්, කෙනෙවන්නන්ගේ, මතුරු මිතුරුන් නැමිම හල්ලු කර ගන්න ජාත්‍යන්තර කාන්තා දිනයක් අපි අපුත් ගමනක් පටන් ගනු.

වර්ග, නිදහස් වෙළඳ කලාප සහ පොදු සේවා සේවක සංගමයේ කාන්තා අංශයේ පානකන්තර කාන්තා දින සැමරීමේ සමග වන්නේ.

2022 වාර්ෂ 06 ඉරිවා දින සෙ.ව. 9.00 සිට 06 වැනි මහලුම් මහලුම් පාරේ ලියනගමුල්ල, සිදුව නතාලියා උත්සව ශාලා ශ්‍රීවතාගාරයේදී

ව.ව. ඒ. ක්‍රිපාන්ති මංගලිකා (පොහොර) නිදහස් වෙළඳ කලාප සහ පොදු සේවා සේවක සංගමය අංක 141, පාසල් රාජපක්ෂ මාවත, කොළඹ 10.

නිදහස් වෙළඳ කලාප සහ පොදු සේවා සේවක සංගමය சுதந்திர வர்த்தக வலய மற்றும் பொது சேவைகள் தொழிலாளர் சங்கம் FREE TRADE ZONES & GENERAL SERVICES EMPLOYEES UNION

2022 මාර්තු මස 03 වන දින

ප්‍රිය මිතුර, මිතුරිය,

ආරාධනාවයි,

2022 ජාත්‍යන්තර කාන්තා දිනය

ගෝලීය කොවිඩ් 19 වසංගතය නිසා වඩාත් පීඩනයට සහ හිංසනයට වැඩියෙන්ම පාත්‍ර වූයේ කාන්තාවන් වන අතර එයින් කාන්තා කම්කරුවන්ගේ රැකියා අහිමිවීම් ඇතුළු බරපතල අසාධාරණයන්ට ඔවුන් මුහුණ දී තිබුණි.

එළෙස තිබිය දී ආණ්ඩුවේ අදුර දර්ශී පාලනය නිසා රට තුළ පැන නැගී ඇති වත්මන් අර්බුදකාරී තත්ත්වයෙන් ද අවසානයේ පීඩාවට පත්වන්නේ කාන්තාවන් ය. තවද මෙම සන්දර්භය තුළ මෙවර ජාත්‍යන්තර කාන්තා දින සැමරුම එම යථාර්තයෙන් මිදී පැවැත්වීම සැබෑ පීඩනය වසංකර ගැනීමක් ලෙස සළකන අප සංගමයේ කාන්තා අංශය මෙවර ජාත්‍යන්තර කාන්තා දිනය සැමරීම එම කරුණු ඉස්මතු කරමින් පැවැත්වීමට සංවිධානය කර ඇත.

2022 මාර්තු මස 06 වැනි ඉරිදා දින පෙ.ව. 9.00 සිට ලියනගේමුල්ල සීදුව නතාලියා උත්සවශාලාව (ග්ලෝබල් පාක් ඉදිරිපිට) පැවැත්වේ. නිදහස් වෙළඳ කලාප සහ පොදු සේවා සේවක සංගමයේ කාන්තා අංශය සංවිධානය කර ඇති මෙම ජාත්‍යන්තර කාන්තා දින සැමරුමට ඔබට ද ආරාධනා කරන අතර ඒ සම්බන්ධයෙන් නිකුත් කරණ ලද පත්‍රිකාව මේ සමග අමුණා එවන්නෙමු.

එදින අප හා එක්වන බව එදිනට පෙර අප වෙත දන්වා එවන ලෙස සහෝදරත්වයෙන් ඉල්ලා සිටිමු.

ස්තූතිය

මෙයට සහෝදරත්වයෙන්,

Krishanthi

ක්‍රිෂාන්ති මංගලිකා
සභාපති

නිදහස් වෙළඳ කලාප සහ
පොදු සේවා සේවක සංගමය

Image from Google: The Women's Library, London Metropolis University'

The Call
Gender Justice and Health for ALL!
8th March, The International Women's Day (IWD)
A Call from People's Health Movement (PHM)

In the last few years, we have witnessed significant achievements and continued struggles for women's rights and gender equality. The long road ahead necessitates our collective action and solidarity.

We persevere in our resistances against a rising tide of authoritarian regimes and hetero-patriarchal backlash that threatens our achievements. We are seeing retrogressive signs, often in the name of culture, religion, traditions, at a global scale that jeopardize our right to equality and freedoms. Democratic spaces are shrinking, making it more difficult for civil society organisations and rights groups to dissent against rights violations and atrocities.

Further, the last two years has witnessed the challenges posed by the Covid-19 pandemic and the persistent absence of accountability of States and non-State actors including Big Pharma that clearly prioritised profits over people.

At the moment, healthcare systems and infrastructure suffer from a blatant disregard for existing inequities that are determined by the health and well-being of the people, particularly the marginalized. The pandemic mismanagement has not just reproduced these inequities but also reinforced them.

These inequities persist in both public and private spheres. The crisis of gender-based violence experienced by many women and LBTQI+ persons, the burden of unpaid care work and domestic chores, the issues of mental health and wellbeing, the systemic violence through the denial and delay of essential healthcare and sexual and reproductive health services, are all testament to how our homes and health ecosystems have not been a safe haven even in these times of acute crises. The women who have faced the brunt of the pandemic as frontline workers, healthcare professionals, caregivers, innovators, community organisers, and more, have had to struggle for wages, entitlements, social security, and workplaces free from harassment.

Women are being deprived of their bodily autonomy and sexual and reproductive health and rights. Abortions continue to be criminalised or accessible conditionally in many countries. Maternal health care and avoidable maternal deaths are persisting concerns in many countries but lack the necessary

attention. Guttmacher Institute report in 2018, more than 22,000 women and girls die each year after having an unsafe abortion. Lack of access to comprehensive sexuality education and other sexual and reproductive health services continue to remain limited or out of reach particularly for adolescents and those on the margins. Early and forced marriages have emerged as a critical issue, exacerbated by the pandemic context and socio-economic impact on marginalised communities. Governments have systematically failed to prioritise gender budgeting and allocate finances to fulfil the needs of women and girls.

Governments have an obligation to address the particular needs of LBTQI+persons, women and girls of colour, those from marginalized religious, racial, caste communities, living with disabilities, immigrants, women in prisons, frontline health workers, to name a few. Governments also have an obligation to address underlying structural factors which negate women's autonomy in decision-making regarding their own lives, health and bodies, to ensure their rights to autonomy and equality in all aspects of their lives.

Dismantling patriarchal and racist structures across institutions and systems is an inevitable need in the face of inequalities and injustices being exacerbated since the onset of this pandemic. Moreover, repression, occupation, war and conflict that continue to be unleashed against and within nations must be challenged and resisted. Shrinking responsibility and the growing repression, occupation, war and conflict by Governments must continue to be resisted.

Global solidarities and struggles are more relevant and vital in this moment as peace and justice, health and human rights, including sexual and reproductive health rights continue to be threatened.

Our collective voices must be heard over and above these oppressions, our resistances must be strengthened and sustained to counter these threats and subversion of rights.

This International Women's Day (IWD), then, marks another opportunity to reimagine an equitable and gender just world. It is time for us to strengthen our longstanding political analysis of health and access to healthcare. The legalization of abortion in Argentina, Mexico and Colombia, is an inspiring illustration of the long struggle and victory of feminists and health activists in Latin America. This makes it more important to build alliances to share strategies, solidarities, support, and active engagement to confront these marginalizations and oppressions.

Our collective voices are as critical today as ever before on this International Women's Day and beyond for,

- A world that is equitable, inclusive and diverse
- A world that respects autonomy and bodily integrity
- A world free of violence and discrimination
- A world that fulfills our vision of peace and harmony

Join us on the International Women's Day (IWD), 8th March 2022 to remember our struggles and envision an equitable and gender just world.

Call by Gender Justice and Health Thematic Group,
People's Health Movement (PHM)
Website: <https://phmovement.org/>;
Twitter @PHMglobal;
E mail: Sarojini_N@phmovement.org

Women, rise up!

Our struggles and our demands will never be silenced!

An international call from 1000 women employed in the health, care and social sectors to women in France, French overseas territories, Europe and the whole world, to mobilize through strikes and/or demonstrations on 8 March and 7 April 2022, and afterwards, through a convergence of all our struggles.

We, frontline women, represent more than 85% of all care workers: in hospitals, in social and care institutions, in families with elderly members and children with learning disorders.

- ✚ Nursing assistants, sterilizers, nurses, psychologists, doctors, educators, social workers, cleaners, cooks, and housekeepers perform the essential work that has an impact on the lives and well-being of the majority of people in the world. We want this work to be recognized, respected and properly paid!

We, the women, have carried a large part of the care burden on our shoulders for centuries, and particularly since the beginning of the pandemic. For this, we were applauded yesterday, but today we are scorned and forgotten again. We will not forget! We will not give up!

We, the women, are revolted! We demand a massive increase in our salaries!

- ✚ Women face atypical working hours, night work, shift work, weekend work; we face illness, disability, social degradation and exclusion, even death – all because of the degradation of our working conditions!

We, insurgent women, demand the compatibility of professional and family life, measures to protect our physical, mental and social health; we demand the extension of maternity leave with full compensation.

- ✚ We refuse to see our jobs, our services, and our social rights sacrificed on the altar of profit, in the name of austerity and debts which are not our own.

We, tenacious women, demand enough funding and massive recruitment in the care professions. We demand the end of austerity policies!

- ✚ Faced with the increasing commodification and privatization of health and social protection, we refuse to let big health and pharmaceutical multinational companies compete with our public services and make enormous profits on people's health.

We, emancipated women, demand that all health and social care institutions be run on a non-profit basis, because our lives are worth more than someone's profits!

- ✚ We refuse to accept that multinationals make atrocious, criminal and illegitimate profits on illness and death.

We, confident women, demand the lifting of all patents on medicines, treatments, and medical devices because we know that health is a global common good!

- ✚ We refuse to allow our sexual and reproductive rights, especially the right to abortion and contraception, to be called into question!

Alongside women all over the world, we demand the right to control our own bodies! We demand equal civil, social, economic and political rights!

- ✚ Violence against women has increased during the pandemic, and femicide continues. Women have been the first victims of war and its accompanying atrocities: rape, migration and forced displacement.

We, the women, organized and united! Demand an end to violence against women! We demand an end to the madness of military spending, which now represents more than 2000 billion dollars per year! We demand an immediate reduction of these military expenses in favor of our health, care, and social protection systems.

We call on all women employed in the health, social and care sectors to sign, relay, support, enrich and extend this appeal, before, during and after March 8 and April 7, 2022, and to build « *women on their feet!* » collectives everywhere!

First signatories: Corinne Veegaert, éducatrice spécialisée (59, France), Françoise Nay, médecin (75-France), Isabelle BERTIN, éducatrice Spécialisée (74-France), Hélène DERRIEN, cadre hospitalier retraitée (29-France),

Supported by: Victoria Saltarelli (Enseignante), Brigitte Brulois,

Associations: People's Health Movement France,

Trade unions: Fédération Nationale SUD Santé-Sociaux,

Parties: